

KUR'AN VE İNCİL

AHMET TOMOR

© Copyright Ahmet Tomor

ISBN

978-605-88313-5-3

Baskı, Cilt

Erkam Matbaası

Tel: (0212) 671 07 00

İsteme Adresi

Tel: +90 264 274 16 31

Okumayi Tesvik Derneği

info@okumayitesvik.com

info@tomorhoca.com

iPhone, iPod Touch, iPad

App store > Books > Okumayi Tesvik Derneği

Android

Google Play > Arama > Okumayi Tesvik Derneği

İÇİNDEKİLER

Mukaddime (Sunuş)	7
Ne İdim, Ne Oldum,	11
Ne Olacağım?	11
Manevi Eğitim Nedir?	17
Hak Din ve İlahi Kitap	19
İncil'in Yazılışı	23
Kuran'ın Yazılışı	29
İncil'e Genel Bakış	35
Kuran'a Genel Bakış	39
İlahi Kitabın Özellikleri ve İncil	49
Gerçek ve Güncel İncil	53
Hazreti İsa Gerçekten Çarmıha Gerildi mi?	59
Gerçek İncil Ortaya Çıkarsa Ne Olur?	67
İlahi Kitabın Özellikleri ve Kuran	69
Kuran - İncil Karşılaştırılması	71
Kur'an ve Hazreti Muhammed	77
Kur'an-ı Kerim'i Hazreti Muhammed Yazamaz	81
Kur'an'ın Manevi Özelliği	83
İslâm Medeniyeti	87
İslâm Devleti'nin İlk Sosyal Faaliyeti Mescid	89
İnsan Hakları ve İslâm	95
İslâm Mı Kılıç Dini? Hristiyanlık Mı?	99

MUKADDİME

(SUNUŞ)

Âlemlerin Rabbi olan Allah'a sonsuz, sınırsız övgüler ve her an "Ümmetim, Ümmetim!" diyen Hazreti Muhammed'e ve sahabelerine salâtu selamlar...

Değerli okurlarım!

İrk, renk, dil kökenine dayanan bölücülüğü yasaklayan ve insan haklarının en gerçekçi savunucusu olan Hazreti Muhammed, Veda Hutbesi'nde şöyle buyurdu;

"Ey insanlar! Rabbiniz birdir. Babanız da birdir, hepiniz Âdem'in çocuklarıdır, Âdem ise topraktır. Allah katında en değerliniz takvâsı en çok olanınızdır."

Sevgili Peygamberimiz Veda Hutbesi'nin bu bölümünde, "Ey İnsanlar!" diye ırkı, dili ve inancı ne olursa olsun, bütün insanların kavgasız, savaşız, barış ve huzur içinde yaşamaları için aralarındaki dört ortak özelliği hatırlatıyor;

1- Rabbiniz birdir.

Aramızda ırk, renk, dil ayrımı olmaksızın hepimizin Rabbi Allah'tır ve biz hepimiz O'nun kuluyuz.

Madde ve madde ötesi bütün varlıkları yaratan, dünyayı, ayı, güneşi, yıldızları ve galaksileri yörüngelerine oturtup, evrendeki denge-düzeni kuran O'dur ve O'ndan başka Rab yoktur.

İnsan fitratının ve sağ duyusunun gereği de budur.

Allah'tan başka Rab'ler edinme yani insanları, taşları (heykelleri) ilâhlaştırıp putlaştırma insan fitratına ve sağduyusuna ters düştüğünden,

Kişilerde huzursuzluğa, toplumlarda bölünme ve sürtüşmelere neden olur.

2- Babanız da birdir, hepiniz Âdem'in çocuklarıdır.

Aramızda ırk, renk, dil ve gen ayrımı olmaksızın hepimizin babası Hazreti Âdem'dir ve hepimiz Hazreti Âdem'in çocuklarıdır.

Bütün insanlar Hazreti Âdem'in neslinden geldiğine ve onun çocukları, torunları olduğuna göre aralarında ırk, renk, dil ve hatta inanç farklılığı olsa bile,

Bütün insanlar soyca kardeştir ve aralarındaki sürtüşmeler gereksizdir.

3- Âdem ise topraktır.

Babamız Hazreti Âdem toprak maddelerinden (elementlerden) yaratıldığı için hepimizin aslı, kökeni topraktır.

Ayaklar altında çiğnenen ve herşeyi sinesine çeken toprak alçak gönüllülüğün ve tevazunun simgesi, insanın doğasıdır.

Bu nedenle böbürlenme, onurlanma, başkalarını küçük düşürücü ve aşağılayıcı davranışlarda bulunma; toprağın tabiatına ve insanın doğasına ters düştüğünden...

Toplum içinde de hoşgörü ile karşılanmayan davranışlardır.

Gerçekçi bir yaklaşımla düşündüğümüzde!..

İnsan özgür bir varlık değildir. Çünkü ademden vücuda ge-lişimiz yani yokken var oluşumuz isteğimize bağılı olmadığı gi-

bi, dünyadaki yaşam sürecimiz, ne zaman, nerede ve nasıl öleceğimiz de isteğimize bağlı değildir.

Bedensel yapımızı oluşturacak elementleri biz belirlemediğimiz gibi, hangi çağda, hangi ülkede ve hangi ırktan dünyaya geleceğimizi de biz belirlemediğimiz için,

Afrika'da doğan siyah derili çocuklarla, Avrupa da doğan beyaz derili çocuklar arasında insanlık açısından bir fark var mıdır?

4- Allah katında en değerli olanınız, takvâsı en çok olanınızdır.

İnsanların Allah katındaki değeri; Asya'da, Afrika'da, Avrupa'da ve Amerika'da doğması ya da derisinin siyah, beyaz, kızıl ve sarı olması ile değil, en fazla takvâ sahibi olması iledir.

Takvâ nedir?

Sözlükte, vikâye kökeninden gelen takvâ; sakınma, korunma demektir.

Allah korkusu ile günahlardan titizlikle sakınmaya ve ibadetleri özenle yapmaya '*takvâlık*' ve takvâ sahibi olanlara '*mut-takî*' denir.

İşte, Allah katında en değerli olanlar bunlardır ve Cennet bunlar için yaratılmıştır.

Yüce Allah insanların ırkına, ülkesine, konuştuğu dile, saçının, gözünün ve derisinin rengine değil, kalbindeki takvâsına bakar.

Peygamberimiz üç defa göğsüne (kalbine) işaret ederek, *"Takvâ buradadır, takvâ buradadır, takvâ buradadır."* diyerek takvâlığın kalpte olduğunu vurgulamıştır.

Takvâlık bir nurdur ve yeri kalptir. Günahlardan sakınılır ve belirli vakitlerdeki ibadetler düzenli bir şekilde yapılırsa, takvâlık nuru daha güçlenir ve kişi ruhsal huzura kavuşur.

Aksi halde takvâlık nuru zayıflamaya ve kalp kararmaya başlar. Kalp kararınca insanda sıkıntı, gönül darlığı ve ruhsal bunalımlar gibi olumsuzluklar ortaya çıkar.

Günah ve ibadet kavramı çağlara, ülkelere, yörelere, örf, adet, gelenek ve hatta kişilere kadar farklı algılanabilir. Ancak bunların insana yararı değil, zararı olduğundan...

Önemli olan, Allah katındaki hak din ve onun temel kaynağı olan ilâhi kitapta emredilen ibadetleri yapmak ve yasaklanan günahlardan sakınmaktır.

* * *

Değerli okurlarım!

Her dönemde hak din dışı farklı dinler olduğu gibi günümüzde de farklılaşarak devam ettiğinden,

Siz değerli okurlarımların Allah katındaki hak dine ve onun temel kaynağı olan ilâhi kitaba ulaşabilmeniz ve bunların doğrultusunda yaşayıp dünyada ruhsal huzura, âhirette Cennet'e ve Cemâlullah'a kavuşabilmeniz için...

Elimden geldiği, dilimin döndüğü kadar, hak dinin ve ilâhi kitabın özelliklerini anlatmaya çalışacağım.

Hidâyet Allah'tan, çalışmak bizden, hepimizden...

NE İDİM, NE OLDUM, NE OLACAĞIM?

Atalarımız, *“Ne idim, ne oldum deme! Ne olacağım de!”* demişler.

Ancak, geçmişinden ibret alamayan ve bulunduğu hâli değerlendiremeyen kişi geleceğine hazırlanamayacağından...

Biz önce ne idim, ne olduma bakalım. Sonra ne olacağımızı araştıralım.

Ne idim?

Bizden önce bu dünya gezegeninde başka yolcular vardı. Biz o zaman kuru topraklarda oksijen, hidrojen, azot, karbon, potasyum, kalsiyum, sodyum, fosfor, magnezyum ve demir gibi ölü atom yığınları (elementler) halindeydik. Tabii ki öyle kalabilirdik!...

Ancak âlemlerin Rabbi, egemeni olan yüce Allah dilediğini yapıyor.

Dilediği an ölü atomları canlı organizma yoluyla canlı hücrelere, canlı varlıklara dönüştürdüğü gibi...

Yine dilediği an canlı hücreleri, canlı varlıkları tekrar ölü atom yığınlarına dönüştürüyor.

Eşi, ortağı yok ki O'nun işine karışsın! Ya da O'nun koymuş olduğu fitrat (doğa) kanunlarını kaldırıp yerine başka kanunlar, kurallar koyabilsin.

İşte bizler yani şu anda yeryüzünde yaşamakta olan insanlar kuru topraklarda ölü atom yığınları halindeyken yüce Allah üstümüze bol bol yağmurlar yağdırdı ve suyun çözümleyici gücüne direnemeyip çözümlendik ve **Çamur** adını aldık.

Bitki kökleri tarafından emilip bitkisel hücreye dönüştük ve **Tahıl, Meyve, Sebze** adını aldık.

Bizi yiyenlerin sindirim sistemlerinde sindirildikten sonra üreme hücrelerine dönüştük ve **Sperm-Ovum** adını aldık.

Döl yatağına atılıp, Allah'ın izni ile döllenince **Embriyon** ve organlarımız şekillenince **Fetus** adını aldık.

Dünyadaki yaşam koşullarına uyum sağlayacak yapıya kavuşunca, minicik bir insancık şeklinde dünyaya geldik ve **Bebek** adını aldık.

Ne oldum?

Ne idimden, ne olduma nasıl geldik ve hangi aşamalardan geçtik!

Geçmişimizden ibret alabilmemiz için hatırlayabildiğimiz kadar gerilere gidelim!

Bir zamanlar burnu akan, altını kirleten, meme emen ve ağlayan bir bebek iken düşse kalka çocukluğa doğru tırmanışa geçtik ve annemizin, babamızın sevimli yavrusu olduk.

Madde âleminde herşey sürekli hareketlilik halinde ve değişim sürecinde olduğundan ve bizler de madde âlemindeki geçerli kurallara tâbi olduğumuzdan...

Sürekli ana-babamızın sevimli yavrusu olarak kalamazdık ve kalmadık.

Bir yandan koşup oynarken, diğer yandan ana okulu, ilköğretim, lise derken kendimizi üniversite sınavlarında ya da bir meslek dalında buluverdik.

Bu arada bedensel ve duygusal açıdan da geliştik. Boylu, poslu, güçlü, enerjik ve dinamik bir genç oluverdik.

Ya Rab! Ne zaman geçti bu günler! Daha dün ana-baba kucağında onların sevimli yavrusu idik.

Derken sözlendik, nişanlandık, evlendik. Bizim de eşimiz, yuvamız ve yavrularımız oldu.

Sonra iş, güç, makam, mevki, yetki derken, çevremiz genişledi, hayatımız renklendi ve hayat açısından kendimizi zirvede bulduk ama duraklama dönemine girdik.

Madde âlemindeki hareketlilik ve bizim hayat maratonumuz devam ettiğine göre zirvede de kalıcı değiliz ki!..

Arkamıza baktığımızda ise **'Geriyeye dönüş yasak'** tabelasını görüyoruz.

Elimizde başka seçeneğimiz olmadığına göre ister istemez zirveden aşağıya inişe geçeceğiz ve hayat maratonuna devam edeceğiz.

Zirveden aşağılara baktığımızda, büyük bir kabristanın her tarafı kuşattığını ve bizden önce inişe geçip hayat maratonunu tamamlayanların,

Teker teker kabristandaki çukurlara gömüldüklerini görüyoruz.

Biz de inişe geçtik ve kabristana doğru ilerliyoruz. Peki ne olacak? Hayat maratonunu tamamladığımızda, biz de bir çukura mı gömüleceğiz?

Ya Rab! Dünya yaşantımız hayal ve bedenimiz toprak mı olacak?

Peki ama zirveye tırmanışta niye acele ettik? Niye koşuşup, yorulduk? Sınavlarda niye terledik? Daha doğrusu sonucu belli olan bir maratona niye katıldık?

Ne olacağım?

Çağlar değişse de, gözyüzünde yeni galaksiler keşfedilse de, insanlar uzayda yürüse de ve bilgisayar ağı ile dünya bir büroya dönüşse de...

Maraton devam ettiğine göre bir gün Azrail bizim de yakamıza yapışacak ve dostlarımızın eliyle kabristadaki bir çukura gömüleceğiz.

İşte o zaman gerçekten dünya hayatımız hiç yaşanmamış gibi bir hayal olacak ve bedenimiz çürüyüp toprak olacak.

Burada bir soru işareti karşımıza çıkabilir!

Canlı varlıklardan olan bir çiçek de, ölünce çürüyüp toprağa dönüştüğüne göre,

İnsanın bir çiçekten, bir saman çöpünden farklı özellikleri yok mu?

Hiç kuşkusuz insanın bitkilerden, karıncalardan, fillerden ve uçan kuşlardan çok çok farklı özellikleri vardır.

Çünkü yüce Allah şöyle buyuruyor:

"Biz insanı gerçekten en güzel şekilde yarattık." (Tin,4)

Anatomik ve fiziksel açıdan en güzel şekilde yaratılan, **'Akıl'** ile bilinçlendirilen ve **'Ruh'** ile sonsuzlaştırılan insan, yeryüzünün halifesi (egemeni) sonsuzluk âlemi olan Cennet'in adaydır.

Başı yukarıda, iki ayağı üstünde dimdik yürüyen tek varlık insandır.

Gıdaların en temizini kesip doğrayan, yıkayıp pişiren ve sonra servis yapıp oturduğu yerde eli ile ağzına götürerek yiyen tek varlık insandır.

Düşüncelerini, isteklerini en ince ayrıntılarına kadar konuşarak anlatabilen ve başkalarının bilgilerinden, öğütlerinden yararlanan tek varlık insandır.

Okuma-yazma yeteneği ile öncekilerin bilgi ve deneyimlerinden yararlanan ve bunlara kendi bilgi ve deneyimlerini de katarak bilim ve teknolojiye sürekli ilerleyen tek varlık insandır.

Daha pek çok maddi, mânevi yeteneklerle donatılan insanın, öldüğü zaman bir saman çöpü gibi çürüyüp, toprağa dönüşüp, toprak olarak kalmayacağı kesindir.

Madde ve madde ötesi âlemlerin iç içe, birlikte bulunduğu tek varlık insandır.

İnsan bedensel açıdan madde âlemine ve ruhsal açıdan madde ötesi âlemlere tâbi olduğundan,

Ölen insanın bedeni gerçekten bir saman çöpü gibi çürüyüp toprağa dönüşürken, insanın ruhsal varlığı, ruhsal hayatı ölümden sonra da devam eder.

Bedensel hastalıklar, kalıcı özürlere, sosyal yaşantıdaki iniş-çıkışlar, geçici bir zaman için de olsa, **Ruh** üzerinde az çok etkili olduğu gibi...

Ölüm olayı da **Ruh** üzerinde çok büyük bir şok etkisi yapar. Ancak ölüm olayı üzerinden zaman geçtikçe **Ruh** ölüm şokundan kurtulur ve Berzah Âlemi'ndeki yeni hayatına alışır.

Dünyadaki inanç ve yaşantısı doğrultusunda,

Ya Cehennem çukuruna dönüşen kabrinde azap çeker ya da Cennet bahçesine dönüşen kabrinde mânevi feyizler ve ruhsal zevklerle kıyametin kopmasını bekler.

Ruh ve beden!..

İnsanın gerçek ve kalıcı kişiliği **Ruh**'tur. Bu nedenle 20 yaşındaki dinamik gençlerle, 70 yaşındaki yaşlı hastalar, yatağa bağımlı felçliler ve bedeni çürüyüp toprağa dönüşen kişiler arasında ruhsal açıdan bir farklılık yoktur.

Şöyle ki; 20 yaşındaki bir genç yepyeni bir makine ile yaptığı işi, hurdaya dönüşmüş eski bir makine ile yapamayacağı gibi, 70 yaşındaki yaşlı hasta ile yatağa bağımlı felçli de 20 yaşındaki bedenleri ile yaptıkları işleri hurdaya dönüşmüş bedenleri ile yapamazlar. Berzah Âlemi'nde olan ve bedeni çürüyüp toprağa dönüşen de dünyada iken yaptığı işleri orada yapamaz.

Doğumla başlayan dünya hayatımız ölümlle noktalanacağına göre bu dünyaya niye geldik? Daha doğrusu niye gönderildik?

Çünkü kendi isteğimizle gelmedik ki!..

Büyük ormanlar için yaratılan aslanlara küçük korular ve okyanuslar için yaratılan balinalara göller dar geldiği gibi,

Gerçekte Cennet için yaratılan insana da bu dünya gezegeni dar geliyor.

Ana karnı dünyaya oranla ne derece dar ve sıkıcı ise, bu dünya da Cennet'e oranla daha dar ve daha sıkıcıdır.

Ancak, bedensel açıdan olgunlaşmamız için geçici bir süre ana karnında kalmamız gerektiği gibi,

Mânevi eğitimle ruhsal açıdan olgunlaşıp Cennet sınavını kazanmamız için de, geçici bir süre dünyada kalmamız gerekiyor.

MANEVİ EĞİTİM NEDİR?

Beyin hücrelerinde depolanıp beyin ölümü ile sona eren ve insanın ruhsal açıdan olgunlaşmasına yararı olmayan bilgilere '*maddi eğitim*' denir.

İnsanın dünyada ruhsal açıdan sağlıklı, huzurlu yaşamasına ve Cennet sınavını kazanmasına yararı olan bilgilere de '*mânevi eğitim*' denir.

Mânevi eğitimin temel kaynağı '*Hak Din*,' hocası '*Peygamber*' ve ders programı '*İlâhi Kitap*' tır.

Bu tanımlamanın dışında kalan ve temel kaynağı hak dine, ilâhi kitaba dayanmayan inanç sistemlerinin adına din denilse de batıldır ve Allah katında gerçersizdir.

Eski çağlardan beri her dönemde hak din karşıtı sapık inançlar ortaya çıkmış ve bu sapık inançların bağımlıları iktidarı ele geçirdikleri ülkelerde,

Devlet terörü estirerek sapık inançlarını baskı ve zorbalıkla insanlara kabul ettirmeye çalışmışlardır.

Gerçekte Âdem-İblis ile başlayan hak-batıl mücadelesi günümüzde de küreselleşerek devam ettiğine göre,

İnsanlar sapık inançları ve baskıcı rejimleri aşıp hak dine nasıl ulaşırlar?

Otlaklarda yararlı bitkilerle zararlı bitkiler karmaşık şekilde bir arada olduğu gibi,

Âhret âleminin sınav salonu konumunda olan dünyada da hak ile sapıklığın karmaşık şekilde bir arada olması doğaldır.

Akıl duygusundan yoksun olan hayvanlar zararlı bitkilerden kaçınıp yararlı bitkileri otlarken..

Akıl duygusu ile bilinçlendirilen ve o güzelim Cennet'in adayı olan insanın da, sapık inançlardan kaçıp ve baskıcı rejimleri aşip hak dini bulması,

Geleceği açısından insanın en önemli görevidir.

'Akıl' bu konuda bizlere yardımcı olabilir. Tabii ki yerinde kullanırsak. Çünkü irade gücüne bağlı olan akıl, projektöre benzer. Projektör çevrildiği yönü aydınlattığı gibi,

Akıl da yöneldiği, ilgilendiği ve araştırdığı konuları aydınlatır ve insan bunların uzmanı olabilir. Buna karşın, ilgilenmediği konular hakkındaki bilgisi sıfıra kadar inebilir.

HAK DİN VE İLAHİ KİTAP

Sapıklığın karşıtı olan **'Hak'**, tek gerçek demektir. Çünkü yüce Allah şöyle buyuruyor:

"Hak'tan sonra, sapıklıktan başka ne var ki!" (Yunus, 32)

Hak dinin dışındaki inanç sistemlerinin, adına din denilse de sapıklık olduğundan, Allah katındaki tek gerçek ve geçerli din ancak *'hak din'* dir.

Hak din, ilâhi dindir ve ana kaynağı ilâhi kitaptır.

Değerli okurlarım!

Din; bir spor dalı tutkusu gibi zevk ve eğlence değildir. Din; bir zorunluluktur ve insanın geleceği buna bağlıdır.

Gelin, akıl projektörümüzü hak dinin ana kaynağı olan ilâhi kitaba çevirelim ve ilâhi kitapta olması gereken özelliklere bakalım.

İLAHİ KİTABIN ÖZELLİKLERİ

1- İlahi kitabın, ilâhi ismi ile çelişkili olmayıp yalnızca Allah'a ait olması ve ilâhi kitapta Allah'tan başka hiçbir varlığın tek kelime katkısının olmaması.

2- İlahi kitabın, peygambere verildiği dil üzere orijinal aslını koruması ve dinde ana kaynağın bu orijinal aslın olması.

3- İlahi kitabın nazımının, yani Allah tarafından belirlenen kelimelerin diziliş sırasına göre yerlerinin aynen korunması.

Bazen bir kelimenin, bir harfin, hatta bir durağın (virgülün) yer değiştirmesi ile zıt anlamlar ortaya çıkabilir.

Örneğin;

Çalış, baban gibi tembel olma.

Çalış baban gibi, tembel olma.

İLÂHİ KİTAP VE PEYGAMBERLER

İlâhi kitabı, ilâhi irade doğrultusunda en iyi anlayan, uygulayan ve anlatma yeteneğine sahip olan peygamberler, Allah tarafından yetkili kılınan mânevi liderlerdir.

Peygamberlerin peygamberlik görevi süresince, ilâhi kitap dışında konuştukları sözlerine '*Hadis*' denir.

Hadisler genelde ilâhi kitabın ayrıntılı açıklamaları niteliğinde olmakla birlikte, anlamı ve nazmı (belirli kelimelerin seçilişi ve dizilişi) ilâhi olmayıp peygambere ait olduğundan,

Hadislerin tek kelimesi ilâhi kitaba karıştırılmaz.

İlâhi kitapların en önemli özelliklerini kısaca belirttikten sonra,

Günümüzde dinler arası ya da medeniyetler arası görüşme, diyalog adı altında sık sık gündeme getirilen ve küresel boyutlara taşınmaya çalışılan, Müslümanlıkla Hristiyanlığın ana kaynağı olan,

Kuran ile İncil'in günümüze kadar nasıl geldiğine ve hangisinin ilâhi kitap olma özelliğini koruyabildiğine bakalım.

Önemli bir uyarı!..

Bu kitabın yazarının, yani benim Müslüman olmam nedeni ile değerli okurlarımın tabii ki Kuran'ı övecek ve İncil'i yerecek gibi bir ön yargıya kapılmamaları için İslâm'ın inançla ilgili iki ilkesini hatırlatmak istiyorum.

Aralarında hiçbir ayırım yapmadan peygamberlerin hepsine, yine aralarında hiçbir ayırım yapmadan ilâhi kitapların hepsinin gerçeklerine inanır, iman ederiz.

Bazı aşırı radikal Hristiyanlar, Hazreti Muhammed'e ve Kuran'a hakaret ederken,

Biz Hazreti İsa'yı saygı, selamla anar ve gerçek İncil'e Kuran'a yaptığımız saygının aynısını yaparız.

İNCİL'İN YAZILIŞI

Anne tarafından İsrail oğullarından olan Hazreti İsa, ilâhi iradenin gereği Meryem adındaki bir bakire kızıdan babasız dünyaya gelince!..

Allah'ın sonsuz kudretini üreme kuralı ile sınırlamaya kalkışan Yahudiler bu doğumu gayri meşru ilan edip, Hazreti İsa ile annesini öldürmeye kalkıştılar.

30 yaşında peygamber olan ve Allah tarafından kendisine İncil verilen Hazreti İsa, 33 yaşında göğe kaldırıldı ve 3 yıl gibi çok kısa bir dönem peygamberlik yaptı.

Yahudilerin aşırı düşmanlığından dolayı peygamberlik görevini gizlilik içinde yapmaya çalışan Hazreti İsa'ya bu üç yıllık peygamberlik döneminde '*onikiler*' denilen '*havariler*' dışında az sayıda insan iman etti.

Olağanüstü koşullarda görevini yapmaya çalışan Hazreti İsa, özellikle onikiler denilen havarileri ile ilgileniyor ve yaptığı gizli sohbetlerle onları yetiştirmeye çalışıyordu. Hazreti İsa'nın özel sohbetlerinde mânevi açıdan en üst düzeydeki kutsal makamlara ulaşan havariler,

Hazreti İsa'nın göğe kaldırılışından sonra O'nun tavsiyesine uyarak dünyanın çeşitli bölgelerine dağıldılar ve o dönemde hak din olan ve tek Allah inancına dayanan Hristiyanlığı gizlice yaymaya başladılar.

Ancak!..

İncil'in tamamını yalnızca Hazreti İsa ezbere biliyordu.

Havarilerin her biri İncil'den bazı bölümleri ezberlemişti ama o kısa dönemde tamamını ezberleyememişlerdi. Ayrıca dünyanın çeşitli bölgelerine dağılırken, yanlarında İncil adı altında kaynak bir kitapta yoktu.

Havariler, Roma Devleti'nin aşırı baskısından dolayı insanları gizlice Hristiyanlığa davet ediyor ve genelde karanlık mahzenlerde sohbet yapıyorlardı.

Hazreti İsa hayranı olan havariler sohbetlerinde ağırlıklı olarak Hazreti İsa'dan ve onunla birlikte yaşadıkları anılarından örnekler veriyor, ayrıca İncil'den bölümler okuyup, öğüt veriyorlardı.

Havarilerin sohbetinde bulunup ta, o döneme göre okur-yazar olanlar havarilerden dinlediklerini karmaşık şekilde yazmaya ve sonraları bu yazdıklarına incil adını vermeye başladılar.

Her birinin anlama ve anladığını yazıya dönüştürme yeteneği farklı olduğundan, birbirinden farklı ve çelişkili inciller ortaya çıkmaya başladı.

Sonradan gelenler de, öncekilerin boyalı suya batırılmış kamyş kalemlerle, kurutulmuş derilerin üzerine yazdıkları karmaşık yazılardan alıntı yaparak,

İncil adı altında farklı kitaplar yazmaya kalkışmaları ve bu kitaplara duydukları her çeşit hikâye ve efsaneleri karıştırmaları ile gerçekten birbiriyle çelişkili yüzlerce kitap ortaya çıktı.

Hristiyanlar şaşkıncı. Bir yanda din düşmanı bir devlet koskoca Roma İmparatorluğu, diğer yanda kutsal kitap adı altında karmaşık, çelişkili inciller... Bir diğer yanda, eline geçen bir incilden bazı bölümleri belleyip, din adamlığına özenen ve yalnızca elindeki incilin gerçek olduğunu savunan papazlar!!!

Miladi 323 yılında Roma İmparatorluğu bomba gibi bir haberle sarsıldı. Büyük Konstantin Hristiyan olmuştu. İnsanlar kulaklarına inanamıyorlardı. Din düşmanı bir devletin en tepesindeki en güçlü adamı Hristiyan olmuştu. Evet, haber doğrudu. Önce Hristiyanların üzerindeki baskı kalktı ve ardından Roma İmparatorluğu Hristiyan din devletine dönüştü.

Ancak, incil kargaşası devam ediyordu ve Hristiyanların gözü kulağı Konstantin'de idi. Hristiyanlar, Konstantin'in bir emri ile bu işin çözüme kavuşacağına inanıyorlardı.

Çünkü küçücük bir kasabayı (İstanbul) yedi tepe üstüne yeniden inşa edip dünyanın incisi yapan, adına '*Konstantinopolis*' diye kendi adını veren, etrafını aşılmaz surlarla çeviren ve dünyanın en büyük kapalı mabedi Ayasofya'yı yaptıran Konstantin, o dönemin en güçlü tek adamı idi.

Konstantin, 325 yılında beklenen emrini verdi ve 300'ü aşkın papazı İznik'teki konsüle davet etti.

Roma İmparatorluğu'nun çeşitli bölgelerinden İznik'teki konsüle davet edilen papazlar,

Yüzlerce incil arasından birini gerçek incil diye seçecekti. Seçilen İncil, Hristiyanlığın ana kaynağı olacak ve diğer inciller yasaklanıp imha edilecekti!...

Konstantin'in amacı bu idi ama, çok geç kalmıştı. Çünkü 292 yıl önce Hazreti İsa göğe kaldırılmış ve havarilerde çoktan âhret âlemine göçüp gitmişlerdi.

Aradan geçen zaman içinde köprü'nün altından çok sular akmış, birçok insan gelip geçmiş ve incil adı altında birçok kitap ortaya çıkmıştı.

Ayrıca Konstantin'in unuttuğu bir gerçek vardı. Kendisinin Hristiyanlığı kabul ettiği güne kadar Roma İmparatorluğu

sınırları içinde her çeşit Hristiyanlık faaliyetleri şiddetle yasaktı. Bu nedenle din eğitimi yapacak, papaz yetiştirecek resmi ya da özel okullar açılmamıştı.

İznik'teki konsüle katılan papazlar icazetli (diplomalı) değildi ki!. Hiçbiri belirli ve güvenilir bir kaynaktan din eğitimi almamıştı. Elleri geçen farklı incilleri okuyan ve yalnızca okuduğu incilin gerçek olduğunu savunan yetersiz kişilerdi.

Konsül başlamadan sonuç belliydi. Önce tartışmalar olacak, her papaz kendi incilini savunacak ve sonra?...

Roma İmparatoru Konstantin'in desteklediği papazların savunduğu incil yada inciller, gerçek incil diye kabul edilecek ve incil kargaşası sona erecek!..

Konstantin, kıyamete kadar devam edecek bir yanışı başlatıyordu. Gerçi başka bir seçeneği yoktu ama adeta tarihi bir kumar oynuyordu. Ne yazık ki bu kumarda kazanan olmayacak, herkes kaybedecekti.

Uzun tartışmalardan sonra Konstantin'in desteklediği papazların savunduğu Matta, Markos, Luka ve Yuhanna tarafından yazıldığı ileri sürülen inciller gerçek incil olarak kabul edildi. Bunlara Luka'nın yazdığı ileri sürülen '*Habercilerin İşleri*' ile bazı kişilerin yazdığı mektuplar ilave edildi. Ayrıca, bunların dışındaki incillerin yasaklanıp imha edilmesine karar verildi.

Fakat karar oybirliği ile alınmadı. Karara karşı çıkanlar afa-rozla tehdit edilip susturuldu. Karara karşı direnen papaz Aryüs önce afaroz sonra ölümle tehdit edildi. Ölüm korkusundan Mısır'a kaçan Aryüs, orada yakalanıp öldürüldü.

"*Emir, demiri keser*" derler ama Konstantin'in emri kitap kargaşasını kesemedi ve Hristiyan kamu vicdanını tatmin edemedi.

Konstantin'in ölümünden sonra tekrar ortaya çıkan kitap kargaşası,

364 yılında Laodiese'de toplanan papazlar kurulu tarafından tekrar masaya yatırıldı. Bazı cerrahi müdahaleler, pansumanlar yapıldı ama tabii yine olmadı.

Sonra 387 yılında Kartaca'da aynı işlemler tekrar yapıldı. İlâhi kitabın tek kelimesinin bile yeri değiştirilemezken, aynı işlemlere farklı aralıklarla İstanbul'da, İzmir'de, Aydın'da, Efes'te ve Kadıköy'de devam edildi.

Gönül dili ile bir açıklama!..

Siz okurlarıma İncil'in yazılışı ile ilgili tarihsel bilgileri aktarmaya çalışırken,

Gerçek İncil adına, Hazreti İsa adına çok çok üzüldüm ve bunaldım.

Aklıma Konstantin geldi. Hristiyanlığı kabul ettiği anda, birbirinden farklı ve birbiriyle çelişkili yüzlerce incille karşılaşıncaya,

Kimbilir benden kaç kat daha fazla bunaldı ki, derhal İznik'te papazlar konsülünü toplayıp, incillerin sayısını dörde indirdi ama tabii ki başarılı olamadı ve olamazdı.

'Neden dört İncil?' sorusunu yanıtlayamayan fanatik Hristiyanlar, hem birden fazla İncil olduğu gerçeğini ve hem tarihi İznik konsülünü yalanlayıp işi kapatmaya çalışıyorlar.

Onlara Luka İncili'nin başlangıcını okumalarını tavsiye ediyorum.

"Luka-1 Sayın Teofilos,

Birçok kişi aramızda olup bitenlerin tarihçesini yazmaya girişmiştir."

Evet, Luka'nın bildiği pek çok kişi yazmaya girişmiş, ya Luka'nın bilmedikleri?

(Encyclopedia of Religion and Ethics' Ansiklopedisi Cilt 2, Sayfa 582'de)

"İsa yazılı bir eser bırakmadığı gibi, öğrencilerine de herhangi bir şey yazmaları için emir vermedi"

Matta, Markos, Luka ve Yuhanna adındaki yazarların bu incilleri yazdıkları kesin olarak kanıtlanamadığı gibi,

Gerçek İncil'in aslı İbranice'dir. Bu dört yazarın yazdığı iddia edilen İbranice inciller de günümüze kadar ortaya çıkarılamamıştır.

Diğer yandan bunların yazdığı İbranice incilleri Latince'ye ve Yunanca'ya çevirenlerin kimliği de belli değildir.

KURAN'IN YAZILIŞI

Son peygamber olan Hazreti Muhammed Mekke'de doğdu, 40 yaşında peygamber oldu ve 13 yılı Mekke'de, 10 yılı Medine'de olmak üzere 23 yıl peygamberlik yaptı.

Son peygamber olan Hazreti Muhammed'e son ilâhi kitap olan Kuran'ın ilk âyetleri Nur Dağı'nda gelmeye başladı ve Kuran 23 yılda tamamlandı.

Kuran son ilâhi kitap olduğundan, önceki kitaplardan farklı özelliklerinin olması doğaldır. Bu özelliklerden biri,

Kuran'ın Allah'ın koruması altında olmasıdır.

Yüce Allah buyuruyor;

“Kesinlikle Zikri (Kuran'ı) Biz indirdik ve O'nun koruyucusu elbette Biz'iz” (Hicr, 9)

Kuran yüce Allah'ın koruması altında olduğundan, önceki kitaplar gibi tahrifata (değişikliğe) uğramayacak, tek kelimesi değiştirilemeyecek ve Hazreti Muhammed'e verildiği dil üzere orijinal aslını koruyarak kıyamete kadar yürürlükte kalacaktır.

Ebu Cehil'in başlattığı Kuran düşmanlığı bazı dönemlerde devlet terörüne dönüştüğü halde, Kuran'ın tek kelimesini değiştirmeye kimsenin gücü yetmedi. Kuran düşmanları yer altında çürüyüp kokuşmuş leşlere dönüşürken...

Kuran 'bindört yüz' küsur yıldan beri dimdik ayakta duruyor.

Kuran'ın bir özelliği de!..

Önceki ilâhi kitaplar peygamberlere bir anda verilirken, Kuran 23 yıla yaygınlaştırılarak kısa sûreler ve âyetler şeklinde bölüm bölüm verildi.

Hazreti Muhammed kendisine gelen âyetleri derhal vahiy kâtiplerine yazdırır, sonra yakınında bulunanlara tane tane, kelime kelime okuyarak ve genelde üç defa tekrarlayarak tebliğ ederdi.

Yeni gelen âyetleri doğrudan Hazreti Muhammed'den dinleyenler etrafa dağılır ve orada bulunmayanlara ulaştırırlardı.

Okuma-yazma bilenler yeni gelen âyetleri yazıp ezberlerken, okuma-yazma bilmeyenler de okuma-yazma bilenlerden dinleyip ezberlemeye çalışırlardı.

Kuran'ın 23 yıl gibi uzun bir zaman birimi içinde, farklı aralıklarla ve kısa bölümler şeklinde gelmesi ile...

Gelen âyetlerin derhal yazılması, ezberlenmesi, sürekli okunması, uygulanması ve günlük yaşama dönüştürülüp Müslümanların Kuran'la bütünleşmesi sağlandı.

Yazılan ve ezberlenen âyetler unutulmuyordu. Çünkü günlük beş vakit namazda tekrar tekrar okunuyordu. Müslümanların günlük yaşamı Kuran'dı. İnançtan ibadete, yeme içmeden evlenmeye ve mirastan devlet düzenine kadar kişisel ve toplumsal yaşamları Kuran'dı. Sokakta oynayan çocuklar bile, yaramazlık yapan arkadaşlarını Kuran'dan âyetler okuyarak uyarırlardı.

Kuran'ı pratikte uygulayarak, vahiy kâtiplerine yazdırarak, ulaşabildiklerine kelime kelime tekrarlayarak,

Ayrıca sabah, akşam, yatsı namazları ile Cuma ve bayram namazlarında sesli okuyarak tebliğ eden Hazreti Muhammed,

Veda Hutbesi'nde *"Tebliğ ettim mi?"* diye üç defa sordu. Sahabeler, *"Ettin ya Resulallah!"* deyince, ellerini kaldırarak üç defa *"Şahit ol Rabbim!"* dedi.

Hac dönüşü rahatsızlaşan sevgili Peygamberimiz, rebiülevvel ayında âhiret âlemine göçüp gitti.

Son peygamber olan Hazreti Muhammed'in bu fâni dünyadan âhiret âlemine göçüp gitmesi ile yeryüzünde peygamberlik dönemi kapandı ve sahabe dönemi başladı.

Kurulan İslâm Devleti'ni yaşatmak, Kuran'ı ve sünneti gelecek kuşaklara taşımak onların görevi idi.

Ayrıca Hazreti Muhammed hayatta iken vahiy devam ettiği için Kuran'ın tamamı bir araya toplanıp bir kitap şekline dönüştürülmemiştir.

Hazreti Ebu Bekir'in halifeliği döneminde çıkan Yemame Savaşı'nda, Kuran'ın tamamını ezbere bilenlerden 70 sahabenin birden şehit olması, Kuran'ın geleceği açısından Hazreti Ömer'i endişelendirdi.

Gerçi o gün için bu bir sorun değildi. Çünkü Kuran'ı kısmen ya da tamamen ezbere bilen onbinlerce sahabe ile vahiy kâtipleri hayattaydı.

Ya onlardan sonra ne olacaktı? İşte Hazreti Ömer'i endişelendiren de buydu. Çünkü onlar da bu dünyada kalıcı değildi ki!..

Derhal Halife Ebu Bekir'in yanına giden Hazreti Ömer,

Kuran'ı kısmen ya da tamamen ezbere bilen onbinlerce sahabe ile vahiy kâtipleri hayatta iken,

Sûrelerin, âyetlerin sırası ile yazılıp Kuran'ın bir kitap şekline dönüştürülmesi gereğini tekrar tekrar vurguladı.

Hazreti Ömer'in endişelerine katılan ve bu işi gelecek kuşaklara bırakmanın hem tehlikeli olacağını hem de kendisinin Allah katında sorumlu olacağını düşünen Halife (Devlet Başkanı) Ebu Bekir bazı sahabelerle yaptığı görüşmeden sonra...

Derhal bir komisyon kurulmasına ve komisyon başkanlığına Zeyd bin Sabit'in getirilmesine karar verildi.

Zeyd bin Sabit kimdir?

Kuran'ın tamamını en iyi ezber bilenlerden biri olan Zeyd, aynı zamanda Peygamberimizin vahiy kâtibi idi.

Ensar'dan (Medineli) olan Zeyd hicretten önce onbir yaşında iken Müslüman oldu. Musab bin Umeyr'in daveti ile Müslüman olan ve Musab'ın sohbetinden ayrılmayan Zeyd, Musab'dan dinlediği âyetleri derhal ezberliyor ve bunları Medineli çocuklara öğretiyordu.

Hicretten sonra da Peygamberimizin yanından hiç ayrılmayan Zeyd, yazısı çok güzel olduğu için hem vahiy kâtipliği yapıyor hem de resmi yazışmaları yürütüyordu.

İslâm Devleti güçlenip, dış ülkeler tarafından tanınmaya başlayınca, yabancı ülkelerin devlet başkanlarından Peygamberimize mektuplar gelmeye başladı. Gelen mektupların okunup Arapça'ya çevrilmesi ve bunlara cevap yazılması için bazı yabancı dillerin öğrenilmesi gerekti.

Peygamberimiz, çok güçlü hafızası olan Zeyd'den öncelikle İbranice ve Süryaniceyi öğrenmesini istedi. Peygamberimizin bu isteğini en kutsal görev sayan Zeyd,

Çok kısa bir zamanda bu iki dili, okuyup yazacak derecede ana dili gibi öğrendi.

Komisyon iş başında!...

Zeyd bin Sabit'in başkanlığında toplanan komisyon Halife'nin direktifleri doğrultusunda çalışmaya başladı.

a- Halka açık bir yerde çalışacak ve isteyen herkes çalışmalarını izleyebilecek.

b- Ezberden tek âyet yazılmayacak, yazılı belge olacak.

c- Her belge (yazılı âyet) kabul edilmeyecek, yalnızca Peygamberimizin gözetiminde yazılan ve bunun Peygamberimizin gözetiminde yazıldığını gören iki kişinin tanıklık ettiği belgeler kabul edilecek. Ayrıca bunlar ezberden de bilinmiş olacak.

d- Sûreler, âyetler nüzul (iniş, geliş) sırasına göre değil, Peygamberimizin emrettiği sıraya göre yazılacak.

Mânevi sorumluluk açısından yorucu ve uzun bir çalışmadan sonra, komisyon son ilâhi kitap olan Kuran'ın yazım işlemini tamamladı. Yazılan sayfalar bir araya getirilip birleştirildi (ciltlendi) ve halkın (sahabelerin) tetkikine sunuldu.

Tekrar tekrar okunup incelendikten ve onbinlerce sahabenin sözbirliği ile kabul edildikten sonra,

'Ümmül Mushaf' (Ana Kuran) adı verildi ve hilâfet makamı adına Hazreti Ebu Bekir'e teslim edildi.

Hazreti Osman döneminde, İslâm Devleti'nin sınırları çok genişledi. Ermenistan ve Azerbeycan fetihlerine katılan Hazreti Huzeyfe, Medine'ye döndüğünde Hazreti Osman'a,

"Medine'den çok uzaklarda bulunanlarla, İslâm'a yeni gelenlerin Medine'deki Ana Kuran'dan yararlanabilmeleri için Medine'deki Ana Kuran'ın çoğaltılarak belirli İslâm merkezlerine göndermeni tavsiye ederim" dedi.

Hazreti Osman'ın emri ile yine Zeyd bin Sabit'in başkanlığında bir komisyon kuruldu. Ana Kuran bu komisyon tarafından çoğaltılarak belirli İslâm merkezlerine gönderildi.

İNCİL'E GENEL BAKIŞ

İncil yani Güncel İncil, farklı yazarlar tarafından farklı zamanlarda yazılan 27 ayrı yazıdan oluşan 27 bölümdür. Bu bölümlerden bazılarının başlıklarına kısaca bakalım.

MATTA - İsa Mesih'in soyu

1-2 İbrahim oğlu, Davut oğlu İsa Mesih'in soyuyla ilgili kayıt şöyledir.

İbrahim, İshak'ın babasıydı. İshak, Yakup'un babası; Yakup da Yahuda ve onun kardeşlerinin babasıydı.

MARKOS

1- Tanrının oğlu İsa Mesih'le ilgili müjdenin başlangıcı,

2- Yeşaya peygamberin kitabında şöyle yazılmıştır: "Bak, habercimi senin önünden gönderiyorum; o senin yolunu hazırlayacak."

LUKA

1-3 Sayın Teofilos,

Birçok kişi aramızda olup bitenlerin tarihçesini yazmaya girişmiştir. Nitekim başlangıçtan beri bu olayların görgü tanığı ve Tanrı sözünün hizmetkarı olanlar bunları bize iletmışlerdir.

YUHANNA

1-2 Başlangıçta söz vardı. Söz Tanrıyla birlikteydi ve söz Tanrıydı. Başlangıçta o, Tanrıyla birlikteydi.

ELÇİLERİN İŞLERİ

1-2 Ey Teofilos, ilk kitabımda İsa'nın yapıp öğretmeye başladığı herşeyi, seçmiş olduğu elçilere kutsal ruh aracılığıyla buyruklar verip yukarı alındığı güne dek olanları yazmıştım.

ROMALILAR

1- İsa Mesih'in kulu, Tanrı'nın müjdesini yaymak için seçilip elçi olmaya çağırılan ben Pavlus'tan selam!

KORİNTLİLER 2. Mektup

1- Tanrı'nın isteğiyle Mesih İsa'nın elçisi atanan ben Pavlus ve kardeşimiz Timoteyus'tan Ahaya'nın her tarafındaki tüm kutsallarla Korint'te bulunan Tanrı'nın topluluğuna selam.

KOLOSELİLER

1-2 Tanrı'nın isteğiyle Mesih İsa'nın elçisi atanan ben Pavlus ve kardeşimiz Timoteyus'tan, Kolose'de bulunan ve Mesih'e iman eden kutsal kardeşlere selam!

SELANİKLİLER 2

1- Pavlus, Silvanus ve Timoteyus'tan, babamız Tanrı'ya ve Rab İsa Mesih'e ait olan Selanik inanlılar topluluğuna selam!..

PETRUS 1

1- Mesih İsa'nın elçisi olan ben Petrus'tan, Pontus, Galatya, Kapadokya, Asya ili ve Bitinya'ya dağılmış ve buralarda yabancı olarak yaşayan seçilmişlere selam!..

PETRUS 2

1- İsa Mesih'in kulu ve elçisi ben Simun Petrus'tan, Tanrımız ve kurtarıcımız İsa Mesih'in doğruluğu sayesinde bizimkiyle eşdeğer bir imana kavuşmuş olanlara selam!

YUHANNA 3

1- Ben yaşlı önderden, gerçekten sevdiğim sevgili Gayus'a selam!

YAHUDA

1- İsa Mesih'in kulu ve Yakup'un kardeşi ben Yahuda' dan, Baba Tanrı tarafından sevilip İsa Mesih için korunmuş olan çağırılmışlara selam!

ESİNLEME

1- Bu kitap İsa Mesih'in esinlemesidir. Tanrı, yakın zamanda olması gereken olayları kullarına göstermesi için O'na bu esini verdi. O da gönderdiği kendi meleği aracılığıyla bunu kulu Yuhanna'ya ilettili.

KURAN'A GENEL BAKIŞ

Kuran'ın tamamı Allah kelâmıdır. Kuran'da Allah'tan başka hiçbir varlığın ve hiçbir yazarın tek kelime katkısı yoktur. Kuran'daki kısa bölümlere 'âyet' ve âyetlerden meydana gelen bölümlere 'sûre' denir.

Kuran'da 114 sûre vardır. Tamamı uzun süreceğinden, yalnızca 14 sûrenin ilk âyetlerini yazmakla yetinelim.

1- Fatihâ Sûresi

Rahman, Rahim olan Allah'ın adıyla!

1- Hamd (bütün övgüler) âlemlerin Rabbi olan Allah'a aittir.

2- O (Allah ki) Rahman'dır, Rahim'dir.

3- Din (hesap) gününün mâliki (tek egemeni) dir.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ
مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي
تَسَاءَلُونَ بِهِ وَالْأَرْحَامَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا ﴿١﴾

2- Nisa Sûresi

Rahman, Rahim olan Allah'ın adıyla!

1- Ey insanlar! Sizi bir tek nefisten (Âdem) yaratan ve ondan eşini (Havva) yaratan ve ikisinden pek çok erkekler ve kadınlar üretip yayan Rabbinizden korkun! Ve Allah adı ile birbirinizden istekte bulunduğunuz Allah'tan ve akrabalık bağlarını koparmaktan da sakının.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
الْمَصُّ ﴿١﴾ كِتَابٌ أَنْزَلَ لِيكَ فَلَإِيكُنْ فِي صَدْرِكَ حَرَجٌ مِنْهُ
لِنُنذِرَ بِهِ وَذِكْرَى لِلْمُؤْمِنِينَ ﴿٢﴾

3- A'raf Sûresi

Rahman, Rahim olan Allah'ın adıyla!

1- Elif, Lâ, Mim, Sad

2- (Bu Kuran ki) İnsanları uyarman ve müminlere öğüt vermen için sana indirilen bir kitaptır. Bundan dolayı kalbinde darlık olmasın.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
الرَّكِيبُ أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْكَ لِتُخْرِجَ النَّاسَ مِنَ الظُّلُمَاتِ
إِلَى النُّورِ بِإِذْنِ رَبِّهِمْ إِلَى صِرَاطٍ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ ﴿١﴾

4- İbrahim Sûresi

Rahman, Rahim olan Allah'ın adıyla!

1- Elif, Lâm, Ra, (Bu Kuran ki!) İnsanları Rablerinin izni ile karanlıklardan aydınlığa yani Aziz, Hamid olan Allah yoluna çıkarman için sana indirdiğimiz bir kitaptır.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ
يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّ كُمْ أَنْزَلْنَا السَّاعَةَ شَيْءٌ
عَظِيمٌ ﴿١﴾ يَوْمَ تَرَوُنَّهَا تُذْهِلُ كُلَّ مَرْضِعَةٍ عَمَّا
أَرْضَعَتْ وَتَضَعُ كُلُّ ذَاتِ حَمَلٍ حَمْلَهَا وَتَرَى النَّاسَ
سُكَارَىٰ وَمَا هُمْ بِسُكَارَىٰ وَلَٰكِنَّ عَذَابَ اللَّهِ شَدِيدٌ ﴿٢﴾

5- Hac Sûresi

Rahman, Rahim olan Allah'ın adıyla!

1- Ey insanlar! Rabbiniz'den korkun! Çünkü kıyamet depremi çok dehşetli bir şeydir.

2- Onu (depremi) gördüğünüz gün, emzikli kadınlar emzirdiğini (bebeğini) unutacak ve gebe kadınlar çocuğunu düşürecek. İnsanları sarhoş gibi göreceksin, gerçekte onlar sarhoş değil ama Allah'ın azabı çok şiddetlidir.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ
قَدْ اَفْلَحَ الْمُؤْمِنُونَ ﴿١﴾ الَّذِیْنَ هُمْ فِیْ صَلَاتِهِمْ خٰشِعُونَ ﴿٢﴾
وَالَّذِیْنَ هُمْ عَنِ اللَّغْوِ مُعْرِضُونَ ﴿٣﴾

6- Mü'minun Sûresi

Rahman, Rahim olan Allah'ın adıyla!

1- Mü'minler gerçekten felâha (Cehennem'den kurtulup, Cennet'e) kavuştular.

2- Onlar ki, namazlarını huşû (huzur) içinde kılarlar.

3- Onlar ki, boş (söz ve) yararsız şeylerden sakınırlar.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ
تَبٰرَكَ الَّذِیْ نَزَلَ الْفُرْقٰنَ عَلٰی عَبْدِهِ لِيَكُوْنَ لِلْعٰلَمِیْنَ نَذِیْرًا
﴿١﴾ الَّذِیْ لَهُ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَلَمْ يَخْذُ وِلْدًا وَّلَمْ یَكُنْ
لَهُ شَرِیْكٌ فِی الْمُلْكِ وَخَلَقَ كُلَّ شَیْءٍ فَقَدَرَهُ تَقْدِیْرًا ﴿٢﴾

7- Furkan Sûresi

Rahman, Rahim olan Allah'ın adıyla!

1- Âlemlere (bütün insanlara ve cinlere) uyarıcı olsun diye kuluna (Muhammed'e) Furkan'ı indiren Allah ne yücedir.

2- O (Allah) ki göklerin ve yerin mülkiyeti (egemenliği) O'nundur. Evlat edinmedi. Mülkünde ortağı olmayan (egemenliği kimseyle paylaşmayan) herşeyi yaratıp düzenleyen ve mu-kadderatını belirleyendir.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 اللَّهُ ۱ غَلَبَتِ الرُّومَ ۲ فِي آدَانِي الْأَرْضِ وَهُمْ مِنْ بَعْدِ
 غَلَبِهِمْ سَيَغْلِبُونَ ۳ فِي بِيضِ سِنِينَ ۴ اللَّهُ الْأَمْرُ مِنْ قَبْلُ
 وَمِنْ بَعْدِ ۵ وَيَوْمَئِذٍ يَفْرَحُ الْمُؤْمِنُونَ ۴ يَنْصُرُ
 اللَّهُ ۵ يَنْصُرُ مَنْ يَشَاءُ ۵ وَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ

8- Rum Sûresi

Rahman, Rahim olan Allah'ın adıyla!

1-5 Elif, Lâm, Mim, Rumlar, (arapların bulunduğu yere) en yakın bölgede yenilgiye uğradılar ancak, onlar bu yenilgiden birkaç yıl sonra tekrar galip gelecekler. Bundan önce de, sonra da emir Allah'ındır. O gün mü'minlerde Allah'ın (mü'minlere) yardımından sevinecekler. Allah, dilediğine yardım eder. O, Aziz'dir. Rahim'dir.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ اتَّقِ اللَّهَ وَلَا تُطِعِ الْكَافِرِينَ وَالْمُنَافِقِينَ
إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا ①

9- Ahzab Sûresi

Rahman, Rahim olan Allah'ın adıyla!

1- Ey Nebi! Allah'tan kork (başkasından korkma), kafirlere ve münafıklara boyun eğme! Kesinlikle Allah herşeyi bilir ve dediği gibi hükmeder.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
يَا أَيُّهَا الْمُدَّثِّرُ ① قُمْ فَأَنْذِرْ ② وَرَبِّكَ فَكَبِيرٌ ③

10- Müddessir Sûresi

Rahman, Rahim olan Allah'ın adıyla!

1- Ey (örtüye) bürünen!

2- Kalk ve (insanları) uyar.

3- Rabbini büyükle (Allahü Ekber de).

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ
اِذَا السَّمَاءُ اَنْفَطَرَتْ ۝۱ وَاِذَا الْكُوٰكِبُ اَنْثَرَتْ ۝۲ وَاِذَا
الْبِحَارُ فُجِّرَتْ ۝۳

11- İnfitar Sûresi

Rahman, Rahim olan Allah'ın adıyla!

- 1- Gökyüzü (atmosfer) yarıldığı zaman,
- 2- Yıldızlar (ın enerjisi tükenip) dağıldığı zaman,
- 3- Denizler (taşıp) birbirine karıştığı zaman.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ
اِقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِیْ خَلَقَ ۝۱ خَلَقَ الْاِنْسَانَ مِنْ عَلَقٍ ۝۲
اِقْرَأْ وَرَبُّكَ الْاَكْرَمُ ۝۳ الَّذِیْ عَلَّمَ بِالْقَلَمِ ۝۴ عَلَّمَ الْاِنْسَانَ
مَا لَمْ یَعْلَمْ ۝۵

12- Alâk Sûresi

Rahman, Rahim olan Allah'ın adıyla!

- 1- Yaratan Rabbin'in adıyla oku!
- 2- İnsanı, bir kan pıhtısından yarattı.
- 3- Oku, Rabbin en yüce kerem sahibidir.
- 4- O (Rabbin) ki kalemle (yazmayı) öğretti.
- 5- İnsana bilmediği şeyleri öğretti.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
وَالْعَصْرِ ۝١ اِنَّ الْاِنْسَانَ لَفِي خُسْرٍ ۝٢ اِلَّا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا
الصّٰلِحٰتِ وَتَوَّصَوْا بِاِحْسٰنٍ وَتَوَّصَوْا بِالصَّبْرِ ۝٣

13- Asr Sûresi

Rahman, Rahim olan Allah'ın adıyla!

1- Asra (zamana) yemin olsun ki!

2- İnsan, gerçekten zarardadır.

3- Ancak, (zarardan kurtulanlar) iman edenler, sâlih amel işleyenler, hakkı tavsiye edenler ve sabrı tavsiye edenlerdir.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
قُلْ هُوَ اللَّهُ اَحَدٌ ۝١ اَللّٰهُ الصَّمَدُ ۝٢ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ ۝٣ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا اَحَدٌ ۝٤

14- İhlas Sûresi

Rahman, Rahim olan Allah'ın adıyla!

1- De ki: O Allah Bir'dir.

2- Allah Samed (herşey O'na, O hiçbir şeye muhtaç değil) dir.

3- (Allah) Doğurmadı ve doğurulmadı.

4- Hiçbir şey O'nun dengi değildir.

İLÂHİ KİTABIN ÖZELLİKLERİ VE İNCİL

Önce bir uyarı!

Din bağımlılığı, hiç kuşkusuz bir spor dalı bağımlılığı gibi değildir. Bu nedenle bâtil da olsa, yanlış ta olsa, insanlar bağımlı olduğu dinden kolay kolay kopamazlar.

Peygamberlere karşı en katı direniş, “*Biz babalarımızın yoldan ayrılmayız*” diyenler tarafından gelmiştir.

Peki ama insanlar babalarının gittiği yoldan gitme zorunluluğunda mı?

Örneğin; babası fakir olan bir kişi, sürekli fakir olarak yaşama, babası çoban olan kişi, sürekli çobanlık yapma ve babası yanlış yolda olan kişi, sürekli yanlış yolda olma zorunluluğunda mı?

Tabii ki hayır! Çünkü hayat, bunun çarpıcı örnekleri ile dolu. Nice fakir çocuklarının holding, medya patronu olduğu ve nice çoban çocuklarının devletin en üst kademesine kadar çıktığı bir gerçek olduğu gibi...

Nice babası yanlış yolda olan kişilerin, hak dinin en güçlü ve en idealist savunucusu olduğu da bir gerçektir.

İlâhi kitabın en açık, en belirgin özelliği **Dil**'dir.

İlâhi kitap, peygambere verildiği **Dil** üzere orijinal aslını aynen koruduğu sürece, ilâhi kitap ve dinde ana kaynak olma özelliğini korur. Aksi halde, iki özelliğini de yitirir.

Hazreti İsa'ya verilen gerçek İncil'in orijinal aslı İbranice idi.

Ne yazık ki, Kuran'ın yazılmasında ve ezberlenmesinde gösterilen özen, titizlik, birlik ve beraberlik ruhu, İncil'in yazıl-

masında ve ezberlenmesinde gösterilmediğinden ya da o dönemde gösterilemediğinden,

Gerçek İncil kısa zamanda kayboldu.

Yüzyıllardan beri kiliselerde okunan ve misyonerler tarafından kutsal kitap adı altında dağıtılan inciller, M.S. 325 yılında İznik'teki Papazlar Konsülü tarafından yüzlerce incil arasından olaylı bir şekilde seçilen Güncel İncillerdir.

İlâhi kitabın diğer bir özelliği de,

Allah tarafından belirlenip dizilen kelimelerin, diziliş sırasına göre yerlerinin aynen korunmasıdır.

"Elhamdü Lillâhi Rabbil Âlemin" âyetine baktığımızda; Buradaki bir kelimenin, örneğin, *"Elhamdü"* kelimesinin yeri değiştirilip, ortaya ya da sona yazılsa,

Allah tarafından belirlenip dizilen kelimenin, diziliş sırasına göre yeri değiştiğinden, ilâhi olma özelliğini yitirir,

Bu konunun daha iyi anlaşılması için Güncel İncil'den iki örnek verelim. Hem de aynı başlığı taşıyan aynı konu ile ilgili Matta ve Markos'un yazıları!..

MATTA; *"İsa birçok hastayı iyi ediyor (14-17)*

İsa Petrus'un evine gittiğinde O'nun kaynanasını ateşler içinde yatağa düşmüş buldu. Eline dokununca kadının ateşi düştü ve ayağa kalkıp O'na hizmet etti."

MARKOS; *"İsa birçok hastayı iyi ediyor (29-34)*

İsa sinagogtan ayrılıp Yakup ve Yuhanna'yla birlikte dosdoğru Simon ile Andreas'ın evine gitti. Simon'un kaynanası ateşler içinde hasta yatıyordu. Hemen İsa'ya ona ilişkin bilgi verdiler. İsa yaklaşıp kadını elinden tuttu, ayağa kaldırdı. Kadının ateşi düştü."

İlâhi kitaptaki bir tek kelimenin yeri değiştirilemezken,

Bu iki yazıda kelimeler değişiyor, isimler değişiyor ve eklemeler, çıkarmalar yapılıyor.

Bu iki yazıdan biri doğru ise diğeri yanlış. Biri gerçek ise diğeri sahte.

Ne yazık ki ikisi de Güncel İncil'de yer alıyor ve ikisi de kili-selerde, âyinlerde kutsal kitap diye okunuyor.

Bir diğer çarpıcı örnek te, İsa'nın soyu ile ilgili...

MATTA; *"İsa'nın soyu (1-7)*

İshak, İbrahim'in oğluydu. Yakup, İshak'ın oğluydu"

Matta, *"İshak İbrahim'in oğluydu"* diye, İsa'nın soyuna İshak'ın babası İbrahim'den başlıyor ve...

"Yakup, Mattan'ın oğluydu. Meryem'in sözlüsü Yusuf, Yakup'un oğluydu. Meryem'den de Mesih diye tanınan İsa doğdu."

Diye, İsa'nın soyunu Yakup'un oğlu Yusuf'ta noktılıyor.

LUKA; *"İsa'nın soyu (23-38)*

İsa atandığı işe başladığında yaklaşık otuz yaşındaydı. Yusuf'un oğlu olduğu sanılıyordu. Heli oğlu, Matat oğlu ..."

Luka, Matta'nın aksine ve tam tersine aşağıdan Heli oğlu Yusuf'ta başlıyor ve pek çok isimler saya saya...

"Enoş oğlu, Şit oğlu, Âdem oğlu, Tanrı oğlu"

Diye yukarılara çıkıyor ve Hazreti Âdem'e de tanrı oğlu diyor.

Bu iki yazar ekleme ve çıkarmalarla kelimelerin yerlerini altüst etmenin dışında,

Biri Yusuf, Yakup'un oğluydu derken, diğeri Heli'nin oğluydu diyor ve her ikisi de İsa'nın soyunu Yusuf'ta noktılıyor.

Yahudiler hariç, bütün dünya biliyor ki, babasız doğan İsa'nın tek dedesi vardır. O da annesinin babası İmran'dır ve Hazreti İsa annesinin babası İmran'ın soyundandır.

Evet bu çelişkili yazılar da kiliselerde kutsal kitap diye okunuyor.

Güncel İncil'deki bu çelişkileri görünce!..

Aklıma Fatıha Sûresi geldi. Bundan yüzyıllar önce kamış kalemlerle yazılan ve günümüzde en modern matbaalarda basılan yüzlerce Kuran bir araya getirilse ve ilk sayfaları açılıp Fatıha Sûresi'ne bakılsa,

Aralarında tek kelime farklılığı olmaksızın hepsinin "Elhamdü" ile başlayıp, "Veledâllin" ile bittiğini görürüz.

İlâhi kitabın en önemli özelliği ise...

İlâhi kitabın en önemli özelliği, ilâhi ismi ile çelişkili olmayıp, yalnızca Allah'a ait olması ve ilâhi kitapta Allah'tan başka hiç kimsenin tek kelime katkısının olmamasıdır.

Ön yargısız, sağduyumuzla yaklaştığımızda aklın ve mantığın gereği böyledir. Çünkü insanlar bile yazdıkları kitaplarına sahip çıkarken ve hukuki yolla haklarını ararken...

Yüce Allah'ın kitabına sahip çıkmaması ve suçluları cezalandırmaması düşünülemez.

Bütün âlemlerin Rabbi, yerlerin ve göklerin tek egemeni olan Allah, mülküne hiç kimseyi karıştırmadığı gibi, kitabına da kimseyi karıştırmaz ve karışılmasına razı olmaz.

Bu nedenle, Fatıha'dan sonra "Duamızı kabul et" anlamındaki "Amin" demek, Peygamberimizin hem fiili (uygulamalı) hem kavli (sözlü) sünneti olduğu halde, Allah kelâmı olmayıp Peygamberimizin sözü olduğundan, Kuran'da yazılmamıştır.

GERÇEK VE GÜNCEL İNCİL

Hazreti İsa'ya verilen İncil'in gerçek ilâhi kitap olduğuna Kuran'a inandığımız gibi inaniyoruz ve iman ediyoruz.

Ancak!...

Güncel İncil'in farklı yazarlar tarafından farklı zamanlarda yazılan 27 bölümden oluştuğunu görüyoruz. Böyle bir kitaba yani Güncel İncil'e ilâhi (kutsal) kitap demek için insanın aşırı fanatik olması gerekir.

Güncel İncil dört konudan oluşmaktadır;

1- Matta, Markos, Luka ve Yuhanna tarafından yazıldığı ileri sürülen inciller (Bunlar Güncel İncil'in özünü ve bugünkü Hristiyanlık inancının temelini oluşturur),

2- Habercilerin işleri,

3- Pavlus, Petrus, Yuhanna, Yakup ve Yahuda'nın mektupları,

4- Esinleme.

1- Matta, Markos, Luka ve Yuhanna İncilleri

Bu dört yazardan biri olan Luka, yazısına şöyle başlıyor:

LUKA; (1-3)

"Sayın Teofilos,

Birçok kişi aramızda olup bitenlerin tarihçesini yazmaya girişmiştir. Nitekim başlangıçtan beri bu olayların görgü tanığı ve tanrı sözünün hizmetkârı olanlar bunları bize iletmişlerdir. Ben de tüm bu olayları ta başından özenle araştırmış biri olarak bunları sana sırasıyla yazmayı uygun gördüm."

Luka Allah adıyla değilde, "Sayın Teofilos" diye başlıyor.

Haklı; Çünkü kutsal kitap olan İncil'i yazmıyor ki!..

Başkalarının aralarında geçen olayların tarihçesini yazdığı gibi, Luka da sevdiği Teofilosuna,

Görgü tanıkları ile tanrı sözünün hizmetkârlarının kendisine ilettiği olaylarla, kendisinin araştırdığı olayları sırasıyla yazacağıını bildiriyor.

Buraya kadar normal, ya bundan sonrası?

Luka'dan sonra bu yazıların, ilâhi (kutsal) kitap gibi kiliselerdeki âyinlerde okunması, gerçekten ilginç!..

Luka bunları görse, acaba güler mi, ağlar mı?

Kitabı Mukaddes Şirketi yayınlarından olup, 1998'de Orhan Matbaacılıkta basılan İncil'in önsözünde...

"Yeni Antlaşma (Güncel İncil) yirmi yedi ayrı yazıdan oluşur. Bunlar dört genel konuya değinerek sürekli bir bütünü oluşturur. Hazreti İsa'nın yaşamı Matta, Markos, Luka, Yuhanna adında dört yazar tarafından kaleme alındı. Yazarlar hem olaylara doğrudan doğruya tanık oldular, hem de görenlerden gerekli bilgileri topladılar."

İşte, en sağlam Hristiyan kaynağı da,

Luka gibi diğer üç yazarın yani Matta, Markos ve Yuhanna'nın da kutsal kitap yazma iddiasında olmadıklarını,

İsa'nın yaşamı ile ilgili kendi anıları ile görgü tanıklarından edindikleri bilgileri yazdıklarını bildiriyor.

Bu dört yazarın Hazreti İsa'nın yaşadığı dönemdeki ilginç olayların tarihçesini yazmaları da normal.

Çünkü tarihin her döneminde dünyanın çeşitli bölgelerinde olağanüstü olaylar yaşanmış ve bunlar dönemin tarihçileri tarafından yazılıp gelecek kuşaklara aktarılmıştır.

Matta, Markos, Luka ve Yuhanna'nın Hazreti İsa dönemi ile ilgili tarihsel yazılarının da aynı kategoride değerlendirilmesi gerekirken...

Ne yazık ki gerçek İncil'i yitirenler, ilâhi kitapmış gibi bu tarihsel yazılara dört elle sarılmışlar ve bunları Hristiyanlık dininin ana kaynağı konumuna dönüştürmüşlerdir.

Bu dört yazarın Hazreti İsa dönemini tam ve doğru bir şekilde yazdıkları da söylenemez.

Çünkü aynı olayı anlatan bilimsel araştırmacı tarihçiler arasında bile çelişkiler olurken, bu dört yazar arasında da çelişkiler olması doğaldır.

İncil'e Genel Bakış bölümünde, bu dört yazarın ve diğer yazarların yazılarının başlıklarından örnekler vermiştik.

Burada da bu dört yazarın, yazılarının son bölümlerinden örnekler verelim;

MATTA; *"Yahuda İsa'yı ele vermek için anlaşıyor (14-16)*

Bunun üzerine, on ikilerden biri olan Yahuda İşkariyot adlı adam başrahiplere yaklaştı. "O'nu elinize teslim edersem bana ne vereceksiniz?" diye sordu. Onlar da kendisine otuz gümüş verdiler."

LUKA; *"Yahuda İsa'yı ele vermek için anlaşıyor (3-6)*

Şeytan on ikilerden biri olan İşkariyot adlı Yahuda'ya girdi. Yahuda gitti, başrahiplerle ve tapınak görevlileriyle İsa'yı nasıl on-

ların eline vereceğini görüştü. Onlar da sevinerek kendisine para vermek için anlaştılar."

MARKOS; "İsa'nın ele verilmesi ve tutuklanması (47-50)

İsa'yı ele veren onlara bir işaret vererek, "Kimi öpersem aradığınız adam odur" dedi. O'nu tutuklayın. Yahuda hiç duraksamadan İsa'nın yanına gitti. "Selam, ey Rabbi" sözleriyle özlem çerkesine O'nu öptü. İsa O'na, "Arkadaş, seni buraya getiren neyse, onu yap" dedi. Bunun üzerine yaklaşmış İsa'yı yakaladılar ve tutukladılar."

YUHANNA; "İsa'nın tutuklanması (1-5)

Yahuda yanına bir asker birliği ve başrahiplerle Ferisilerin gönderdiği kolcuları aldı. Fenerlerle, meşalelerle, silahlarla oraya geldiler. İsa başına gelecekleri bilerek ilerledi ve onlara "Kimi arıyorsunuz?" diye sordu. "Nasıralı İsa'yı" dediler. İsa, "Benim" diye yanıtladı. İsa'yı ele veren Yahuda da onlarla birlikte duruyordu. İsa onlara "Benim" der demez geri gidip yere düştüler."

Değerli okurlarım! Yorum yapmaya gerek görmüyorum. Çünkü İnciller arasındaki çelişkiler o kadar çok ki!..

Bir de Hazreti İsa'nın çarmıha gerilme efsanesine bakalım.

MATTA; "İsa çarmıha geriliyor (32-35)

Dişarıya çıkarlarken Simon adında Kireneli bir adam görüldü. İsa'nın haçını taşısın diye onu zorladılar. Gologota (kafatası anlamında) denen yere varınca içmesi için ona ödle karışık şarap verdiler. Bunu tadınca içmek istemedi. İsa'yı çarmıha gerdikten sonra kura çekerek giysilerini aralarında paylaştılar."

YUHANNA; *“İsa çarmıha geriliyor (17-18)*

İsa haçını yüklenerek adı kafatası olan İbranice’de Golgota denilen yere çıktı. Orada O’nu ve iki kişiyi daha çarmıha gerdiler.”

MARKOS; *“İsa’nın ölümü (46-50)*

Saat on beş sularında İsa yüksek sesle bağırdı. “Eli, Eli, lama sabaktani?” Bu “Tanrım, tanrım, neden beni bıraktın?” anlamına gelir. İsa yeniden yüksek sesle bağırap ruhunu teslim etti.”

YUHANNA; *“İsa’nın ölümü (28-30)*

İsa artık herşeyin sonuçlandığını biliyordu. Kutsal yazının yerine gelmesi için “susadım” dedi. Orada sirke dolu bir kap duruyordu. Sirkeye daldırılmış bir sünger parçasını bir değneğe takıp O’nun ağızına uzattılar. İsa sirkeyi içince, “sonuçlandı” dedi ve başını eğip ruhunu verdi.”

HAZRETİ İSA GERÇEKTEN ÇARMIHA GERİLDİ Mİ?

Kilise'ye göre evet. Neden? Çünkü İncil'de öyle yazıyor.

Peki ama bunu İncil'e kim yazdı? İsa'nın tutuklanması, sorgulanması, çarmıha gerilmesi ve çarmıhta ölmesi gibi olayların gerçek İncil'le ne ilgisi var ki!..

İlâhi kitaplar yalnızca peygamberlere verildiğine ve ilâhi vahiyler de yalnızca peygamberlere geldiğine göre,

Hazreti İsa çarmıhta can çekişirken *"Eli, Eli! lama sabaktani"* diye bağırırken ya da *"Susadım"* derken, hangi yalancı peygambere vahiy gelmiş ki, bu konuları sonradan İncil'e karıştırmış!

Eğer bunlar görgü tanıklarının sözlerine dayanılarak yazılmışsa, İncil soruşturma dosyası mı, ilâhi kitap mı?

Bunları İncil'e karıştıran ve İncil'i ilâhi kitap olma özelliğinden çıkaranlar kimlerdir?

Hazreti İsa gibi yaşadığı döneme damgasını vuran bir peygamberin, çarmıha gerilme olayına batılı araştırmacılar ve teokratik tarihçiler bile kuşku ile bakarken...

Kilise'nin Hazreti İsa'nın çarmıha geriliş şeklini kutsallaştırıp Hristiyanlığın simgesi haline dönüştürmesi ve haç taşımayı ibadet sayması, bugünkü batı medeniyeti adına yadırganacak bir olaydır.

Peki, bu olayın içyüzü nedir?

Bu olayın içyüzünü aydınlatacak tek güvenilir kaynak, ancak son ilâhi kitap olan Kuran'dır.

Yüce Allah şöyle buyuruyor:

“Onlar onu (İsa’yı) öldürmediler ve (çarmıha gerip) asmadılar. Şöyle ki; (çarmıha gerilen) onlara İsa şeklinde gösterildi. Onun hakkında çelişkiye düşenlerin zannın dışında bilgileri olmadığından, kararsızlık içindedirler. Onu kesin olarak öldürmediler. Aksine Allah onu (mânevi) katına yüceltti. Allah Aziz’dir. Hakim’dir” (Nisa, 157-158)

Yüce Allah, Kuran’da Hazreti İsa’nın çarmıha gerilme olayına son noktayı koyarken, kuşkuları da ortadan kaldırıyor.

Evet Hazreti İsa çarmıha gerilip asılmadı ve öldürülmedi.

Havarilerden (onikiler) biri iken son anda para karşılığı ihanet eden Yahuda, askerlerle birlikte Hazreti İsa’nın saklandığı yere geldiğinde bir kargaşa çıktı. İşte o anda yüce Allah Hazreti İsa’yı gökyüzüne kaldırırken, Yahuda’yı İsa’nın şekline dönüştürdü.

Askerler Hazreti İsa diye Yahuda’yı tutuklayıp götürürken, Yahuda’nın *“Ben İsa değilim”* diye bağırıp çağırmasını tabii ki dinleyen olmadı.

Yahuda’yı tutuklayan, sorgulayan ve çarmıha gerenler, gerçekten *“Bu İsa mıydı?”* diye daha sonra kuşkuya düştüler. Çünkü çarmıha gerilen Yahuda’nın yüzü, Hazreti İsa’nın yüzüne benzemekle birlikte, bedeni Hazreti İsa’nın bedenine benzemiyordu.

Ayrıca *“Bu İsa ise, Yahuda nerede? Yahuda ise, İsa nerede?”* diye kararsızlık içinde kaldılar.

Yahuda’ya ne oldu?

İslâm’a göre Hazreti İsa’nın yerine çarmıha gerildi ve öldü.

Ya Hristiyanlığa göre...

MATTA; “Yahuda pişmanlık duyuyor kendini asıyor. (3-10)

İsa’yı ele veren Yahuda, O’nun yargı giydiğini duyunca pişmanlık duydu. Otuz gümüşü başrahiplere ve ihtiyarlara geri vererek, “Suçsuz kana girmekle günah işledim” dedi. Onlar, “Bundan bize ne?” dediler. “Başının çaresine kendin bak”. Yahuda gümüş paraları tapınağa fırlatıp gitti. Kendini astı.”

Habercilerin İşleri

“Yahuda’nın yerine seçilen öğrenci (17-19)

Çünkü Yahuda bizden sayıldı ve bu hizmette onunda bir payı bulundu. Bu adam kötülüğü karşılığında elde ettiği parayla bir tarla satın aldı. Tarlaya düşerek bedeni yarıldı ve tüm bağırsakları dışarı döküldü. Olay Yerusaleml’de yaşayan herkesce duyuldu.”

Bu iki yazardan;

Matta’ya göre,

Yahuda pişmanlık duyuyor ve ihaneti karşılığında aldığı gümüş paraları götürüp tapınağa fırlatıyor ve sonra kendini asıyor.

Habercilerin işleri’ne göre,

Yahuda ihaneti karşılığında aldığı paralarla bir tarla satın alıyor. Sonra o tarlada düşerek bedeni yarılıyor ve tüm bağırsakları dışarı dökülüyor. Bu olay Yerusaleml’de yaşayan herkesçe duyuluyor.

Zorunlu açıklama!

Yanlış anlaşılmasın! O dönemde uçak olmadığı için Yahuda uçaktan düşmüyor. İhaneti karşılığı elde ettiği para ile satın aldığı tarlasında yürürken düşüyor. Bedeni yarılıyor ve tüm ba-

ğırsakları dışarı fırlıyor ve olay Yerusalemlerde yaşayan herkesçe duyuluyor ama zavallı Matta duymamış ki olayı çarpıtarak başka şekilde yazmış.

Değerli okurlarım!

Bu çelişkili, karmaşık olaylar kiliselerde kutsal kitap diye okunuyor, batılı aydınlar bunları dinliyor ve misyonerler kutsal kitap diye bunları İslâm ülkelerinde pazarlıyor.

Hazreti İsa'ya ne oldu?

İslâm'a göre, çarmıha gerilmedi, ölmedi ve öldürülmedi. Yüce Allah onu diri olarak gökyüzüne kaldırdı.

Hristiyanlara göre,

MATTA; "İsa'nın gömülmesi (57-60)

Akşam olunca, Arimatealı zengin bir adam geldi. Adı Yusuf olan bu adam İsa'nın öğrencisiydi. Pilatus'a gidip İsa'nın cesedini istedi. Pilatus verilmesi için buyruk çıkardı. Yusuf cesedi alınca onu tertemiz bir kefen beze sardı ve kaya kovuğunda oyduğu yepyeni özel mezarına yatırdı. Mezarın açıldığı yere de kocaman bir taş yuvarlayıp oradan ayrıldı."

YUHANNA; "İsa'nın gömülmesi (38-42)

Bu olaylardan sonra, İsa'nın öğrencisiyken Yahudi yetkililerden korkusu nedeniyle kendisini gizleyen Arimatealı Yusuf, İsa'nın cesedini kaldırmak için Pilatus'tan dilekte bulundu. Pilatus onayladı. Bunun üzerine, Yusuf gelip İsa'nın cesedini kaldırdı.

İsa'nın çarmıha gerildiği yerde bir bahçe, bahçede de içine kimsenin gömülmediği bir mezar vardı. Yahudilerin hazırlık günü olduğundan, mezar da yakında bulunduğundan İsa'yı oraya yatırdılar."

Bu iki yazardan;

Matta'ya göre,

Yusuf denilen adam Hazreti İsa'nın cesedini, kaya kovuğundan (eliyle) oyduğu yeni, özel bir mezara yatırıyor.

Yuhanna'ya göre,

İsa'nın çarmıha gerildiği yerde bir bahçe, bahçede de içine kimsenin gömülmediği yeni (hazır) bir mezar vardı. Yahudilerin hazırlık günü olduğundan, mezar da yakında bulunduğundan yani kaya kovuğunu oymaya ve yeni özel bir mezar yapmaya gerek görmeyen Arimatealı Yusuf bahçedeki hazır mezara Hazreti İsa'yı yatırırverdi.

Değerli Okurlarım!

İlâhi kitabın yalnızca Allah'a ait olması ve Allah'tan başka hiç kimsenin tek kelime katkısı olmaması gerekirken,

Hazreti İsa'nın gömülmesi ile ilgili bölümlerdeki kelimeleri tek tek inceledim, ne yazık ki Allah'a ait bir tek kelime bulamadım. Tabii ki gerçek İncil adına çok üzüldüm. Çünkü Arimatealı Yusuf'la ilgili efsaneler Allah sözüymüş gibi kutsal kitap adı altında kiliselerde okunuyor ve bugünkü Hristiyanlığın temel inancını oluşturuyor.

Hristiyanlara göre Hazreti İsa'nın dirilişi

MARKOS; "İsa'nın Dirilişi (1-8)

Sabat günü sona erince, Magdalalı Meryem, Yakup'un annesi Meryem ve Salomae gidip İsa'nın cesedine sürmek için kokular satın aldılar. Haftanın ilk günü sabah erkenden, güneş doğarken mezara geldiler. Birbirlerine "Kim bize yardım edip mezarın ağzından taşı yuvarlayacak" diyorlardı.

Bir de baktılar ki, taş yerinden yuvarlanmış! Koskocaman bir taşı. Mezarın içine girdiklerinde, sağda genç birinin oturduğunu gördüler. Apak bir giysi kuşanmıştı. Kadınlar şaşkına döndüler. Genç adam onlara, "şaşkınlığa kapılmayın" dedi. Çarmıha gerilen Nasıralı İsa'yı arıyorsunuz. O dirildi. Burada değil."

LUKA; "İsa'nın dirilişi (1-6)

Haftanın ilk günü, sabah erkenden kadınlar hazırladıkları kolları yanlarına alıp mezara geldiler. Taşı mezardan yuvarlanmış buldular içeri girince Rab İsa'nın cesedini bulamadılar. Onlar bu işe şaşıp dururken, ansızın yanlarında göz kamaştırıcı parlaklıkta giysiler kuşanmış iki adam durdu. Kadınlar korkuyla yüzlerini yere eğerken, adamlar; "Diri olanı neden ölüler arasında arıyorsunuz" dediler. O burada değil, çünkü dirilmiştir."

Hazreti İsa'nın dirilişi ile ilgili bölümlerde de Allah'a ait bir tek kelime yok! Rab'leri İsa'nın cesedini mezarda arayan kadınlarla ilgili karmaşık, çelişkili sözler ya da efsaneler!..

Peki ama Magdalalı Meryemlerin yerine, Avrupa'da yaşayan Konyalı Meryemler,

Mezarların içinde bazı adamlar gördüklerini ve onlarla konuştuklarını söylerse ne olur? Tabii ki illüzyon (hayal) görüyorsunuz diye onlara gülerler. Ya sözlerinde ısrar ederlerse,

Herhalde bir kliniğe gitmelerini tavsiye ederler.

İncil'in diğer bölümlerine baktığımızda!..

2- Habercilerin İşleri

İlk bölümdeki dört yazardan biri olan Luka, habercilerin işleri bölümünün de yazarıdır. İlk bölümdeki yazısında Hazreti İsa dönemindeki olayları anlatan Luka, bu bölümde Hazreti İsa'dan sonraki dönemde yaşanan olayları anlatıyor.

Diyeceksiniz ki, Hazreti İsa'dan sonra yaşanan olayların, ilâhi (kutsal) kitapla ne ilgisi var? Bunlar Allah sözü değil ki!..

Evet ben de aynı görüşteyim ama ne yapalım, bizi dinleyen yok ki!..

Bu bölümden de bir örnek verelim.

"Roma'ya varış (11-14)

Aradan üç ay geçti. Adada kışlamış ikiz oğullar armasıyla donatılmış, İskenderiye'ye bağlı bir gemiyle denize açıldık. Sirakuz'a uğradık ve orada üç gün geçirdik. Buradan sonra dolaşarak Regium'a ulaştık. Ertesi gün bir güney rüzgârı esti. İkinci gün Puteoli'ye vardık. Orada kardeşler bulduk. Aralarında yedi gün geçirmemiz için yalvardılar. En sonunda Roma'ya vardık."

3- Mektuplar

Habercilerden Pavlus, Petrus, Yakup, Yuhanna ve Yahuda tarafından özel kişi ve toplumlara yazılan yirmi bir mektup.

Yazımızın uzamaması için mektuplarla ilgili örnek vermeden son bölüme geçelim.

4- Esimleme

Yuhanna tarafından yazıldığı tahmin edilen bu bölüm, baştan sona illüzyon, kurgu bilim ya da peri masallarına benzeyen konularla ilgilidir. Gerçekte ilâhi kitap olan İncil'in insanların elinde ne hale geldiğini görmemiz için bir örnek verelim.

"B. Çocuk doğuran kadınla düşman (1-6)

Gökte ulu bir belirti görüldü. Güneşi kuşanmış bir kadın, ayaklarının altında ay. Başında oniki yıldızdan bir taç. Karnında çocuk taşıyor, doğum sancılarıyla kıvranarak bağılıyor.

Sonra gökte başka bir belirti görüldü. Baktım kocaman bir ejder al renkli, yedi başlı, on boynuzlu. Yedi başında krallık simgesi yedi bağ var. Kuyruğu gökteki yıldızların üçte birini ardından sürükleyip yeryüzüne fırlattı. Ejder, doğurması yakın olan kadının yanında dikildi."

Değerli okurlarım!

Hikâye devam ediyor ama 'Anlayana sivri sinek saz' diyerek, bununla yetinelim ve ılımlı Hristiyanların Güncel İncil'le ilgili görüşlerine bakalım.

Moody İncil Enstitüsünden Dr. Graham Scroggie, 'İncil Allah Sözü mü?' kitabında...

"Kitabı Mukaddes insan eseridir. Bazı kişiler anlayamadığım nedenlerden dolayı bunu inkar ediyorlar. Kitabı Mukaddes (İncil) insanların beyninde şekillenmiş, insanlar tarafından insan dili ile yazılmış ve doğrudan insan özelliği taşıyan bir kitaptır".

Kenneth Cragg - Hristiyan din adamı

"Kitabı Mukaddes'in yeni anlaşma (İncil) Allah sözü değildir. Bunda doğrudan insanların anlattığı hikâyeler ve olayları gören kişilerin görgü tanıklığı vardır. Tamamı insan sözü olan bu bölümler kilise tarafından insanlara Allah sözü gibi anlatılmaktadır".

GERÇEK İNCİL ORTAYA ÇIKARSA NE OLUR?

1947 yılında Kudüs yakınlarındaki bir mağarada, o yörede hayvanlarını otlatmakta olan çobanlar tarafından boş bir küp içinde el yazması bir İncil bulundu.

Hristiyan dünyasına bomba gibi düşen bu haber, Türk basını dahil dünya basını tarafından, “Gerçek İncil bulundu” diye dünya kamuoyuna manşet haber olarak duyuruldu ve haftalarca Hristiyan dünyasının gündeminde kaldı.

Dünya Kiliseler Birliği bulunan İncil’i derhal incelemeye alıp masaya yatırdı ama narkozitörler herhalde narkozun dozunu fazla kaçırdığından,

Zavallı İncil hâla komadan çıkamadı.

Gerçek incil Hristiyan kamuoyundan gizleniyor mu?

Fransa’da yayınlanan “L’Evenement Du Jeudi” dergisinin 1993 yılı Temmuz sayısında deniliyor ki;

“Gerçek İncil’in açıklanma vakti geldi. Ancak bazı güçler Hristiyan medeniyetini kökünden sarsacağı için gerçek incili açıklamaktan çekiniyorlar”.

Peki gerçek İncil açıklansa ne olur?

Öncelikle teslis (üçleme) yani üç ilâh efsanesi yıkılıp, **‘Allah Bir’** inancı ve Hazreti İsa’nın diğer peygamberler gibi Allah’ın kulu ve peygamberi olduğu gerçeği ortaya çıkar.

Hazreti İsa'nın çarmıha gerildiği, çarmıhta öldüğü ve Allah'ın insanları affetmek için biricik oğlunu feda ettiği efsaneleri tarihe karışır.

Papalığın ve kiliselerin otoritesi yıkılır ve afaroz edilen binlerce Galileolar temize çıkar.

Hatırlarsınız!

"Dünya dönüyor" dediği için dönemin papası tarafından afaroz edilip zindana atılan ve Engizisyon mahkemesinde yargılanan Galileo,

Mahkeme çıkışında kendi kendine, "*Ne yapayım, ben dönüyor desem de o yine dönüyor*" demekten kendini alamamış ve tabii ki afarozdan da kurtulamamıştı.

1992 yılında yani ölümünden 350 yıl sonra papa John Paul, Galileo'nun samimi bir Hristiyan olduğuna karar verip afarozu kaldırıncı,

Zavallı Galileo da belki kabir azabından kurtulmuştur.

Diğer yandan,

Gerçek İncil'de son peygamber olarak Hazreti Muhammed'in geleceği açıkça bildirildiğinden, inşaAllah Hristiyan dünyası Hazreti Muhammed'e iman eder ve dünya yeni bir düzene girer.

Arimatealı Yusuf, Magdalalı Meryem, gökyüzünde doğum sancısı çeken kadın ve yedi başlı ejder efsaneleri ortaçağ Hristiyanları için belki ilginç ve inandırıcı olmakla birlikte,

Çağın Avrupası için ilginç ve inandırıcı olmaktan çok uzaktır.

Hristiyan dünyasını ve tüm insanları bilimsel ve mânevi açıdan tatmin edip, ruhsal huzura kavuşturacak tek adres Kur'an'dır.

İnanıyorum ve ümit ediyorum ki, Hristiyan dünyasının ve bütün insanlığın Kur'an'la tanışması çok yakındır.

Belki yarın, belki yarından da yakındır.

İLÂHÎ KİTABIN ÖZELLİKLERİ VE KURAN

İlâhi kitabın özelliklerinden biri **Dil'**dir.

İlâhi kitap, peygambere verildiği dil üzere orijinal aslını aynen koruduğu sürece, ilâhi kitap olma özelliğini de korur. Aksi halde ilâhi kitap olma özelliğini yitirir. Bu nedenle başka dillere çevrilen ilâhi kitaplara, doğrudan ilâhi kitap denilemez.

Örneğin; Türkçe'ye çevrilen Kuran'a doğrudan Türkçe Kuran denilemez. Türkçe Kuran Meali (Çevirisi) denir.

Son ilâhi kitap olan Kuran'ın,

Hazreti Muhammed'e verildiği DİL üzere orijinal aslını aynen koruduğu, güneşten daha açık daha parlak bir şekilde ortadadır.

Dil açısından ilâhi kitap olma özelliğini koruyan tek kitap Kuran'dır.

İlâhi kitabın özelliklerinden biri de **Nazım'**dir.

Nazım, Allah tarafından belirlenip dizilen kelimelerin, diziliş sırasına göre yerlerinin aynen korunmasıdır.

Hazreti Ebu Bekir döneminde yazılan ve Ana Kur'an denilen ilk Kur'an'dan dünyanın çeşitli ülkelerinde en son basılan Kur'anlara...

Hazreti Osman tarafından yazılan ve Leningrad Müzesinde sergilenmekte olan Kuran'dan, Hazreti Osman şehit olurken okumakta olduğu ve Topkapı Sarayı Müzesi'nde sergilenen Kuran'a kadar,

Milyarlarca Kuran'ı yan yana koyup baktığımızda, her birinin Fatihâ Sûresi ile başlayıp, Nas Sûresi ile sona erdiğini ve kelimelerin diziliş sırasına göre yerlerini aynen koruduğunu görürüz.

Nazım açısından da ilâhi kitap olma özelliğini koruyan tek kitap Kuran'dır.

İlâhi kitabın en önemli özelliği ise...

İlâhi kitabın, ilâhi ismi ile çelişkili olmayıp, yalnızca Allah'a ait olması ve ilâhi kitapta, Allah'tan başka hiç kimsenin tek kelime katkısının olmamasıdır.

İlâhi kitaba peygamberlerin sözleri bile ilave edilse, ilâhi kitap olma özelliğini yitirir ve dinde ana kaynak olamaz.

Son peygamber olan Hazreti Muhammed, son ilâhi kitap olan Kuran'ın önceki kitaplar gibi tahrifata (değişikliğe) uğramaması ve '*hadisi şerif*' denilen kendi sözlerinin bile Kuran'a karıştırılmaması için,

Asrı Saadet'te (yaşadığı dönem) yalnızca Kuran âyetlerinin yazılmasını emretti, Kuran'ın dışında kendi sözleri olan hadisi şeriflerin yazılmasını yasakladı.

Fatihâ Sûresi'nden sonra "*Amin*" demek, Peygamberimizin kavli (sözlü) ve fiili (uygulamalı) sünneti olduğu halde,

Amin kelimesi Allah sözü olmayıp Peygamberimizin sözü olduğundan Kuran'da Fatihâ Sûresi'nin sonuna yazılamaz.

İlâhi kitabın ilâhi ismi ile çelişkili olmaması açısından da, ilâhi kitap olma özelliğini koruyan tek kitap Kuran'dır.

KURAN - İNCİL KARŞILAŞTIRILMASI

Kuran yalnızca Allah'a ait olup, içinde Hazreti Muhammed'in tek sözü olmadığı halde, Güncel İncil'e baktığımızda!

Bırakalım yalnızca Allah'a ait olmasını Hazreti İsa'ya ait olduğu iddia edilen sözler bile kelime kelime sayılacak kadar azdır.

Örneğin;

YUHANNA; "İsa'nın ölümü (28-30)

İsa artık herşeyin sonuçlandığını biliyordu. Kutsal yazının yerine gelmesi için 'Susadım' dedi.

Orada sirke dolu bir kap duruyordu. Sirkeye daldırılmış bir sünger parçasını bir değneğe takıp O'nun ağzına uzattılar. İsa sirkeyi içince, 'Sonuçlandı' dedi ve başını eğip ruhunu verdi."

Kırk kelimedenden oluşan bu bölümde yalnızca, '**Susadım**' ve '**Sonuçlandı**' kelimeleri Hazreti İsa'ya ait olduğuna göre,

Geriye kalan 38 kelime, kimin ya da kimlerin sözü? Görgü tanıklarının sözleri ise, kutsal kitap denilen İncil, Allah sözü mü? Soruşturma dosyası mı? Teokratik tarih kitabı mı?

Habercilerin işleri

Güncel İncil'in "*Habercilerin İşleri*" bölümünde!

Hazreti İsa'dan sonraki dönemde Hristiyanlığın yayılışı ve Hazreti İsa'nın öğrencileri olan havarilerin yaşadığı olaylarla ilgili konular var.

Hazreti İsa'dan sonra yaşanan olayların, İncil'e sonradan katıldığı ve insan sözü olduğu açıkça ortadadır.

Kuran'a baktığımızda!..

Hazreti Muhammed'den sonraki dönemde İslâm'ın yayılışı ve Hazreti Muhammed'in öğrencileri olan sahabelerin yaşadığı olaylarla ilgili bir tek kelime yoktur!

Kuran'ın, ilâhi kitap olma özelliğini koruyan tek kitap olduğu ve sonradan bir tek kelime katılmadığı açıkça ortadadır.

Mektuplar

Güncel İncil'in mektuplarla ilgili bölümünde!

Pavlus, Yuhanna, Petrus, Yakup ve Yahuda'nın özel kişi ve toplumlara yazdığı yirmi bir mektup var.

Hazreti İsa'dan sonra yazılan bu mektupların da sonradan İncil'e katıldığı ve insan sözü olduğu açıkça ortadadır.

Kuran'a baktığımızda!

Dört halifenin ve diğer sahabelerin özel kişi ve toplumlara yazdığı mektupları bir yana bırakalım.

Hazreti Muhammed'in özel elçilerle bazı devlet başkanlarına gönderdiği İslâm'a davet mektupları ile ilgili tek kelimenin bile Kuran'da olmadığı, altını çizerek belirtelim.

Pavlus, Yuhanna, Petrus, Yakup ve Yahuda tarafından yazıldığı ileri sürülen mektupların kaynağı bilinmediğinden ve orijinalleri ortaya çıkarılamadığından, bunların gerçekliği tartışılırken...

Hazreti Muhammed'in hicretin yedinci yılında,

Doğu Roma İmparatoru Heraklius'a

İran Hükümdarı Hüsrev Perviz'e

Habeş Hükümdarı Ashame'ye

Mısır Hükümdarı Mukavkis'e

Gassan Emiri Hâris'e ve

Yemame Emiri Hevze'ye

Özel elçilerle gönderdiği İslâm'a davet mektuplarından bazıları yırtılıp parçalandığından, orijinalleri kaybolmakla birlikte,

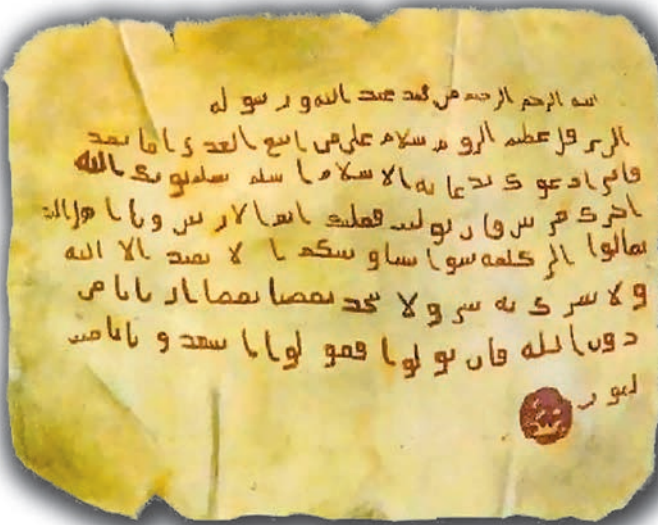
Mısır hükümdarı Mukavkis'e gönderdiği mektubun orijinali İstanbul Topkapı Sarayı Müzesi'nde ve Doğu Roma İmparatoru Heraklius'a gönderdiği mektubun orijinali Amman Müzesi'nde sergilenmektedir.

Rahman, Rahim olan Allah'ın adıyla,

Allah'ın kulu ve Resûlü Muhammed'den, Kıbtilerin büyüğü Mukavkis'a. Selam, hidâyete tâbi olanlara olsun. Sonra!...

Ben seni İslâm'a davet ediyorum. Müslüman ol. Güven ve selâmette olursun. Allah sevabını iki kat arttırır. Eğer (İslâm'dan) kaçırırsan, bütün Kıbtilerin günahı senin üzerine olur.

Rahman, Rahim olan Allah'ın adıyla.

Allah'ın kulu ve Resûlü Muhammed'den, Rumların büyüğü Heraklius'a. Selam, hidâyete tâbi olanlara olsun. Sonra!...

Ben seni İslâm'a davet ediyorum. Müslüman ol. Güven ve selâmette olursun. Allah sevabını iki kat arttırır. Eğer (İslâm'dan) kaçırırsan vatandaşlarının günahı senin üzerine olur.

KUR'AN VE HAZRETİ MUHAMMED

Hazreti Muhammed'in sahabeleri ve onlardan sonra gelenler tarafından farklı zamanlarda yazılıp, dünyanın çeşitli müzelerinde sergilenen ve en son basılan Kuranları inceleyen batılı araştırmacılar,

Kuran'ın hiçbir değişikliğe uğramadan orijinalliğini aynen koruduğunu kabul ediyorlar.

Ancak fanatiklik tutkusundan kaynaklanan bir kuşkuları var!

Kuran, (Hazreti) Muhammed tarafından yazılmış olamaz mı?

Atalarımız *"Dilin kemiği yok"* demişler. Ben de fanatiklerin sağduyusu zayıf diyorum.

Kuran'ın Hazreti Muhammed'in sözü olmadığını Kuran'dan örnekler vererek onların kuşkularını gidermeye çalışalım. İnşâAllah bu yazımız ellerine geçer. Okur, yararlanır ve gerçek İman'a kavuşurlar.

Örnek-1

"Yerin yetiştirdiği (bitkiler) den ve insanın kendi cinsinden ve henüz bilemediğinin (varlıklardan) hepsini çift yaratan (Allah) ne yücedir." (Yasin, 36)

Yüce Allah, bitki türlerinden insanlara ve karıncadan file kadar bütün canlıları eşey (erkekli-dişili) yarattığını, ayrıca Kuran'ın indiği dönemdeki insanların bilemediği diğer varlıkları da çift yarattığını haber veriyor.

İnsanlar mikroskobun bulunuşuna kadar mikroplar âleminden habersiz yaşıyordu. Ağızları, burunları, içleri, dışları, derileri, çevreleri farklı mikroplarla dolu olduğu halde, bunun farkında değillerdi.

Yüce Allah onları eşey yarattığını haber veriyor. Bir kaşık suda milyonlarca mikrop yaşar. Onların da ağız, midesi, sindirim sistemi ve cinsiyet organları var.

Ya cansız varlıklar!

Maddenin en küçük parçası olan atomların bir çekirdeği ve çekirdekte artı elektrik yüklü protanlarla, çekirdeğin etrafında dönen eksi elektrik yüklü elektronlar var.

Madde âleminin temel yapı taşı olan atomların, protonları ile elektronlarını artı-eksi şeklinde çift yaratan Allah ne yücedir.

Örnek-2

“Gökyüzünü korunmuş tavan kıldık.” (Enbiya, 32)

Yüce Allah uzaydan gelen meteorlara (göktaşlarına) karşı dünyamızı, atmosfer dediğimiz rengi, tadı ve kokusu olmayan, ısı ve ışığı geçiren gazlarla koruyor.

Uzaydan gelen meteorlar dünya atmosferine hızla girince, sürtünme sonucu 2000°C'yi bulan ısının etkisiyle, bir kısmı yanıp gaz haline dönüşürken, bir kısmı da toz şeklinde atmosfere yayılıyor.

Ayrıca ozon tabakası da güneşten gelen zararlı ultraviyole ışınlarını toplayıp, dünyayı zararlı ışıklardan koruyor.

Örnek-3

“(Allah) iki denizi (akıntılarını) birbirine kavuşur gibi saldı. Aralarında berzah (görünmeyen engel) olduğundan birbirine karışmazlar.” (Rahman,19-20)

Alman bilim adamları Aden Körfezi ile Kızıldeniz'in birleştiği Mendeb Boğazı'nda araştırma yaparken,

Kızıldeniz'in suları ile Hint Okyanusu'nun sularının birbirine karışmadığını deneyimlerle kanıtlarken...

Fransız sualtı araştırmacısı Kaptan Cousteau da Cebelitarık Boğazı'nda yaptığı araştırmalarda,

Atlas Okyanusu'nun suyu Cebelitarık Boğazı'ndan Akdeniz'e, Akdeniz'in suyu da Cebelitarık Boğazı'ndan Atlas Okyanusu'na doğru aktığı halde, bu iki farklı deniz suyunun birbirine karışmadığını deneyimlerle kanıtlamış ve...

Bu olayın 1400 yıl önce Kuran'da bildirildiğini öğrenince Müslüman olmuştu.

Örnek-4

"O (Allah) ki, geceyi, gündüzü, güneşi, ayı yarattı. (Bunların) Her biri belirli yörüngelerinde dönüyor." (Enbiya, 33)

Madde âlemindeki denge-düzenin gereği, dünyayı kendi ekseninde döndürerek gece-gündüzü yaratan ve bütün âlemlerin Rabbi olan Allah güneşi ve ayı da yarattığını ve bunların her birinin yani dünyanın, güneşin ve ayın belirli yörüngelerinde döndüğünü haber veriyor.

İtalyan bilim adamı Galileo'yu "*Dünya dönüyor*" dediği için afaroz edip engizisyon mahkemesinde süründüren papa,

Yalnızca Güncel İncil'le oyalanacağına son ilâhi kitap olan Kuran'la da biraz ilgilenseydi,

Galileo'yu afaroz edip engizisyon mahkemelerinde süründürmez ve zavallı Galileo'da gözleri kör oluncaya kadar zindanda kalmazdı.

Örnek-5

"Şimdi mi (iman ediyorsun)? Bundan önce isyan etmiş, bozgunculardan idin ya!

Arkandan gelenlere ibret olman için bugün senin (can'sız) bedenini (sahilde) bir tepeye atacağız. (Yunus, 91-92)

Yaşadığı dönemin en kanlı diktatörü olan Firavun,

Kızıldeniz'de boğulmak üzereyken, *"Ben de iman ettim"* dedi ama imanı kabul edilmedi ve *"Şimdi mi, iman ettin? Çok geç kaldın, hayatın Allah'a isyan ve bozgunculukla geçti. Arkandan gelenlere ibret olman için bugün senin cansız bedenini sahildeki bir tepeye atacağız"* denildi.

Firavun'un onbinlerce askeri Kızıldeniz'de balıklara yem olurken, Yüce Allah'ın emri ile Firavun'un cesedi sahildeki bir tepeye atıldı.

Hiç kimsenin görmediği, bilmediği ve duymadığı bu olayı yalnızca Kuran haber veriyor.

Efsane, hikâye, insan sözü ve peri masalı olmayıp, gerçek ilâhi kitap olan Kuran,

Bundan 1400 yıl önce, Firavun'un cesedinin Kızıldeniz sahilindeki bir tepede olduğunu, ileride ortaya çıkacağını ve insanların bundan ibret alacağını bildirdi.

Firavun'un denizde boğulmasından 3000 yıl sonra, Kızıldeniz sahilinde araştırma yapan İngilizler, şaşırtıcı bir olayla karşılaştı.

Sahildeki bir tepede, ilk bakışta yıllarca önce öldüğü açıkça belli olan ama eti, derisi çürümeyen ve kılları dökülmeyen, yere kapaklanmış şekilde bir erkek cesedi buldular.

Yetkililer tarafından derhal incelemeye alınan cesedin, Firavun'a ait olduğu kesinlikle anlaşılınca, Londra'daki ünlü British Museum'a konuldu.

Kuran'dan verdiğimiz örnekleri yüzlerce, binlerce kat çoğaltabiliriz. Ancak bu örneklerle yetinelim ve Kuran'ın Hazreti Muhammed tarafından yazılamayacağı konusuna gelelim.

KUR'AN-I KERİM'İ HAZRETİ MUHAMMED YAZAMAZ

Orta Çağda Arap Yarımadası'nın Mekke şehrinde doğan, yarı vahşi, ilkel hayatı yaşayan insanlar arasında büyüyen ve okuma-yazma bilmeyen Hazreti Muhammed'in;

Bitkilerin ve mikroorganizmaların erkekli-dişili eşey yaratıldığını,

Atmosferin dünyayı uzaydan gelen meteorlardan koruyan bir tavan olduğunu,

Ozon tabakasının güneşten gelen zararlı ultraviyole ışınlarını toplayıp, dünyayı zararlı ışınlardan koruduğunu,

Dünyanın, güneşin ve ayın uzaydaki belirli yörüngelerinde döndüğünü,

Farklı özellikli deniz sularının, onbinlerce yıldan beri karşılıklı akıntı halinde oldukları halde, birbirine karışmadığını,

Hazreti Musa'nın ve İsrailoğulları'nın gözü önünde Kızıldeniz'de boğulan Firavun'un cesedinin kendisinden 1400 yıl sonra Kızıldeniz sahilindeki bir tepede bulunacağını!..

Bilmesi ve Kuran gibi bir kitabı yazması düşünülemez ve Kuran'ın Hazreti Muhammed tarafından yazıldığı iddiası kabul edilemez.

KUR'AN'IN MANEVİ ÖZELLİĞİ

Kuran'ın dışındaki her çeşit kitaplar, en heyecanlı romanlar ve hikâyeler tekrar tekrar okunduğunda, okuyana ve dinleyene usanç verirken...

Kuran'ı ya da Kuran'dan belirli bir sûreyi tekrar tekrar okuyan ve dinleyenler, kesinlikle usanç duymazlar.

Örneğin; beş vakit namazı düzenli bir şekilde kılan Müslümanlar, yıllarca Fatıha Sûresi'ni **her gün** kırk defa okudukları halde,

Kesinlikle usanç duymayıp, aksine mânevi feyizler alır ve ruhsal huzura kavuşurlar.

Kuran, harflerin mahrecine, (ağızdan çıkış yerine) tecvid kurallarına ve duraklara özen gösterilerek okunursa, daha zevkli, daha feyizli ve sevabı daha fazla olur.

Çünkü Med, İzhar, İhfa, İdgam, Gunne gibi tecvid kuralları ve duraklar, Kuran'ın doğru okunmasını sağlayan ve doğal makamını oluşturan mânevi notalardır.

Kuran, mânevi notalara özen gösterilerek kendi doğal makamında okunduğunda!...

Okuyan ve dinleyenlerin ruhsal zevkleri, mânevi feyizleri artar, gönülleri nurlanır ve rahmet melekleri oraya gelir.

Kuran'ın mânevi özelliklerinden yararlanmak için Kuran'ı doğru okumak ve Kuran'ı doğru okumak için de orijinal harfleri ile okumak gerekir.

Çünkü Kuran harflerinden pek çoğunun Türk Alfabesi'nde karşılığı olmadığından, Türk Alfabesi ile yazılan Kuran'ı ya da Yasin gibi bazı sûreleri okuyanlar,

Doğal olarak yanlış okuyacaklarından ve yanlış anlamlara neden olacaklarından, sevap kazanayım derken günaha girebilirler.

Son ilâhi kitap olan Kuran'ın önceki kitaplar gibi değişikliğe uğrayıp aslını kaybetmemesi için sürekli okunması ve ezberlenmesi zorunludur.

Kuran'dan önceki ilâhi kitapların tamamını yalnızca peygamberler ezbere bilirken,

Kuran'ın tamamını erkek-kadın binlerce sahabe ezberlediği gibi, sahabelerden sonra da Kuran'ın tamamının ezberlenmesi günümüze kadar kesintisiz devam etti ve yeryüzünde her dönemde onbinlerce hafız bulundu.

Günümüzde de hafızlığa çalışan ve hafız olanların dışında her Müslüman en azından Fatıha Sûresi ile birlikte kısa sûreleri ve Âyetel Kursi ile Amenerresulü gibi pek çok âyetleri ezbere bilir. Bunları namazda ve namazın dışında sürekli okur ve yavrularına öğretir.

Sevgili Peygamberimiz, *"Sizin en hayırlınız Kuran'ı öğrenen ve başkalarına öğretenidir"* buyuruyor.

Sevgili Peygamberimiz ayrıca, *"Kuran'dan bir harf okuyana on sevap verilir"* buyuruyor.

Besmele'de

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

(Bismillâhirrahmânirrahim) 19 harf vardır. Besmeleyi bir defa okuyana 190 sevap on defa okuyana ise 1900 sevap verilir.

Hafızlığa çalışan yavrularımız aynı âyeti, aynı sayfayı defalarca tekrar tekrar okurken milyonlarca sevap kazandıklarından, ruhsal zevkleri, mânevi feyizleri artar, içleri ve dışları nur olur. Bu nedenle hafızlığa çalışan ya da hafız olan yavrularımız, ister kız, ister erkek olsun, aynı giysileri giyen yaşlıları arasında,

Yüzlerinin nurundan derhal fark edilir ve bunlar Müslümanlar arasında sevimli, saygın ve güvenilir kişiler olarak algılanır.

İSLÂM MEDENİYETİ

İslâm'dan önce Mekkeliler genelde okuma-yazma bilmeyen, ilkel bir hayat yaşayan ve çeşitli putlara tapınan müşriklerdi.

Ölü hayvan leşlerini yiyen, kestikleri hayvanın kanını içen ve aşırı derecede şarap tüketen alkoliklerdi.

Tuvaleti, temizliği bilmeyen, tırnaklarını kesmeyen ve yerde sürünen uzun giysilerle böbürlenip gezmeyi seven zavallılardı.

Öz kızlarını önceden hazırladıkları çukurun yanına götüren ve kızı çukura bakarken, arkasından itip çukura yuvarlayan ve zavallı yavrusu,

"Babacağım, babacağım!" Diye bağıırken üstüne taş, toprak atıp, öz kızlarını diri diri toprağa gömen insanlık dışı varlıklardı.

Hazreti Muhammed'e, Nur Dağı'nda ilk vahiy gelip peygamber olduğu bildirilince, tir tir titremeye ve alnından inci taneleri gibi terler damlamaya başladı.

Bütün insanlara gönderilen son peygamberdi ve öncelikle Mekke'den, hem de sıfırdan başlayacaktı. Çünkü onlara kendisinden önce peygamber gelmemiştir.

Ancak, peygamberlik görevi isteğe bağlı değildi ki! Görevini yapma zorunluluğunda idi.

Çok sevdiği vefakâr eşi Hazreti Hatice'den başladı. Sonra Hazreti Ebu Bekir, Hazreti Ali, Hazreti Zeyd, Hazreti Osman, Hazreti Abdurrahman, Hazreti Talha, Hazreti Sa'd ve Hazreti Zübeyr derken...

Hazreti Muhammed'in iki elinin parmakları sayısına yakın ümmeti oldu.

Hazreti Muhammed'in yarı vahşi müşrikleri **'Allah Bir'** inancına davet etmesi ve Cehennem azabı ile uyarması,

Silahlı avcılarını gören bir kuzunun kendini tehlikeye atarak kurtları uyarmaya çalışması gibi bir şeydi.

Ancak çalışacaktı, uyaracaktı, başka seçeneği yoktu!..

Çünkü kalbi, *"Ümmetim, ümmetim!"* diye yanıyordu. Ümmetinin zebani melekleri tarafından Cehennem'e atılmasına gönlü razı olamazdı.

Önceleri öz kızlarını diri diri toprağa gömecek kadar canavar ruhlu olanlar,

Gerçek İman'ın tadını tadınca ve Hazreti Muhammed'in sohbetinde olgunlaşınca bir anda yapısal, ruhsal değişikliğe uğrayıp melek gibi oluyor ve diğer insanlara örnek teşkil ediyorlardı.

Diğer yandan müşriklerin yaşantısına uyum sağlayamayan ve putlara tapınmayı anlamsız bulan kararsızlar da vardı. Bunlar Müslümanlardaki yapısal, ruhsal değişikliği gördükçe İslâm'ı benimsiyor ve İslâm, Mekke'nin dışındaki kabilelerde ve Medine'de hızla yayılıyordu.

İSLÂM DEVLETİ'NİN İLK SOSYAL FAALİYETİ MESCİD

Hazreti Muhammed'in ve Mekkeli Müslümanların Medine'ye hicreti ile yeni bir dönem başladı ve ilk İslâm Devleti kuruldu.

Peygamberimizin hicretinden önce, Medine'deki Müslümanlar kendi aralarında ayrı ayrı cemaatler yapıp namaz kılıyordu ama,

Peygamberimizin Medine'ye gelmesi ve herkesin Peygamberimizle birlikte namaz kılmayı istemesi ile Medine'de öncelikle bir mescid yapılması zorunluluğu ortaya çıktı.

Peygamberimiz sahabeleri ile görüştü. Mescid'in yeri belirlendi ve derhal yapımına başlandı.

Peygamberimiz bir yandan Mescid'in inşaatını başlatırken, diğer yandan insanlık tarihinde bir **'ilk'**i başlatıyordu.

Şöyle ki: O dönemde dünyanın her tarafında temel kazma, çamur karma, taş ve kerpiç taşıma gibi ağır işler kölelere yaptırılırdı. Köle sahipleri ise bir gölgede oturup onların çalışmasını izlerdi.

Hazreti Muhammed peygamber ve devlet başkanı olduğu halde kazmayı eline alıp kölelerle birlikte Mescid'in temelini kazmaya başlayınca!...

Önce bir şaşkınlık oldu. Sonra kazmayı eline alan, kölesiyle birlikte çalışmaya başladı.

21. yüzyılda dünyanın bazı ülkelerinde hâla siyah-beyaz ve başı örtülü-başı açık ayrımı yapıldığını düşündüğümüzde,

Hazreti Muhammed'in 1400 küsür yıl önce başlatmış olduğu insanlar arasındaki eşitlik ilkesinin önemini daha iyi anlarız.

Yeryüzünün en seçkin insanları yani Hazreti Muhammed ve sahabeleri tarafından yapılan Mescid, kısa zamanda tamamlandı ve ibadete açıldı.

Müslümanlar her gün beş vakit namazı Peygamberimizle birlikte Mescid'de cemaatle kılıyor ve namazdan sonra doyaya Peygamberimizin sohbetlerini dinliyorlardı.

Mescid, Müslümanların herşeyi idi. Beş vakit namaz kılmanın dışında, bilim ve kültür yuvası ve Müslümanlar arasındaki birlik, beraberlik, kardeşlik ruhunun ve eşitlik ilkesinin simgesi idi.

Mekke'de genelde imanla ilgili âyetler gelirken, Medine'de çoğunlukla ahkâm (dini hükümler) ile ilgili âyetler geliyor ve derhal uygulanıyordu.

Hazreti Muhammed'in sohbetlerinde ruhsal açıdan olgunlaşan ve her çeşit günahahtan, kötü alışkanlıktan arınan sahabeler,

Maddi temizlik açısından da dünyanın en medeni insanları olmuşlardı.

İslâm'dan önce haftalarca yıkanmadıkları için ter ve kirden derilerinin doğal rengi belirsiz olan ve kötü kokanlar,

Gusül abdestinin farz olması ile sık sık yıkanmaya ve tertemiz kokmaya başladılar.

Diğer yandan günde beş defa namaz için abdest alırken ellerini, yüzlerini, ayaklarını yıkayıp, başlarını mesh (ıslak elle sıvazlama) ediyor ve ağızlarını, burunlarını bol su ile temizliyorlardı.

Abdest denilen ve dünyanın hiçbir yerinde uygulanmayan ve günde beş defa tekrarlanan temizlik sistemi ile Müslümanlar gerçekten dünyanın en temiz ve en medeni insanı olmuşlardı.

Ayrıca adına **Misvak** denilen ve pek çok derde şifa olan, özellikle dişlerin sararmasını, çürümesini önleyen doğal diş fırçası ile her abdest alışlarında dişlerini fırçalayarak,

Diş bakımı açısından da dünyada bir **İlk**'i başlatıyor ve İslâm'ın sağlığa verdiği önemi vurguluyorlardı.

Hazreti Muhammed *“Temizlik İmandandır”* buyurarak, Müslümanların her açıdan temiz olmalarını istiyordu.

Bunun için yemekten önce ve yemekten sonra ellerini yıkamalarını, tırnaklarını kesmelerini, koltuk altı gibi kıllarını temizlemelerini yollara tükürmemelerini ve mescide gelirken soğan, sarımsak gibi kötü kokulu şeyleri yememelerini tavsiye ediyordu.

Maddi ve mânevi (ruhsal) temizliğe çok önem veren Hazreti Muhammed, *“İman yetmiş küsür bölümdür. Bunun bir ucu (başı) LâilâheillAllah ve diğer ucu yoldaki zararlı şeyleri kaldırmaktır”* buyurarak,

Dünyada bir **İlk**'i, gönüllü çevre temizliğini de başlattı ve gerçekten Medine'nin sokakları, caddeleri tertemiz oldu.

Medine'de, Mekke'lilere göre okuma-yazma bilenlerin sayısı yok denecek kadar azdı. Ticaretle uğraşmadıkları ve Mekke'de düzenlenen şiiir yarışmalarına katılmadıkları için okuma-yazma öğrenmeye gerek te duymamışlardı.

Ancak Hazreti Muhammed'in Medine'ye gelmesi ve Kuran seferberliğini başlatması ile okuma-yazma öğrenmeleri zorunluluk haline gelmişti.

Hicretin 2. yılındaki Bedir Savaşı'nda Mekkeli müşriklerden yetmiş esir alınmıştı. Peygamberimiz, okuma-yazma bilen esirlerden her birinin Medineli on gence okuma-yazma öğretmesi koşulu ile serbest bırakılacağını bildirdi.

Esirler, bir an önce esaretten kurtulmak için olağanüstü çalıştılar ve her biri kısa zamanda Medineli on gence okuma-yazma öğretiler.

Mekkeli esirlerden okuma-yazma öğrenen gençler, diğer arkadaşlarına da öğretince, Medineli gençler arasında okuma-yazma bilmeyen kalmadı.

Feraizle (mirasla) ilgili âyetler gelince, okuma-yazmanın dışında matematik öğrenimi sorunu da ortaya çıktı.

Çünkü Kuran'da '*Eshabı feraiz*' denilen kişilerin hisseleri, 1/2 yarım, 1/4 dördte bir, 1/8 sekizde bir, 2/3 üçte iki, 1/3 üçte bir ve 1/6 altıda bir olarak bildirildiğinden,

Bu âyetlerin uygulanabilmesi ve yanlışığa meydan verilmemesi için matematik öğrenimi zorunlu oldu.

İslâm'dan önce okuma-yazma bilmeyenler, kısa zamanda matematiğin dört işlemi de öğrendiler ve mirasla ilgili en karmaşık işlemleri kolayca çözmeye başladılar.

İslâm'da namaz, oruç, zekât ve hac gibi ibadetlerin vakti güneş ve ayla ilgili olduğu gibi, ayrıca göklerin ve yerin yaratılışını tefekkür (düşünme, inceleme) de bir tür ibadet olduğundan,

Müslümanlar astronomi bilimi ile de ilgilenmeye başladılar.

Orucun, haccın, zekâtın ve bayramların vakti ay ile ilgili olduğundan, bir yandan ayın batı ufkunda hilal şeklindeki doğuşu izlenirken,

Diğer yandan beş vakit namazın vakitleri güneş ile ilgili olduğundan, güneşin doğu ufkunda doğuşu, yavaş yavaş yükselişi ve sonra inişe geçip batı ufkunda batışı arasında gölgelerin hareketini izleyen Müslümanlar,

İlkel güneş saatinden başlayıp, çalar saate kadar çeşitli saatler yaptılar.

Abbasi Halifelerinden Harun Reşid'in Fransa Kralı 1. Şarl'a hediye gönderdiği duvar saatinin, sürpriz olarak ayarlanan vaktte aniden çalmaya başlaması üzerine

Kral 1. Şarl ve yanındakilerin bunun içinde şeytan var diye korkup kaçışmaları, sonradan gülüşmelere neden olmuştur.

Zekâtın farz olması ile Müslümanlar arasındaki mali yardımlaşma ve sosyal dayanışmanın temeli atıldı. Zekât'ın dışında öşür, sadaka-i fitir, kurban, adak kurbanı, yemin, oruç kefareti ve nafil sadakalarla, mali yardımlaşma ve sosyal dayanışma güçlendirildi.

Ayrıca, Peygamberimizin, *"Komşusu aç iken, tok yatan bizden değildir"* sözü ile hiç kimsenin aç ve açıkta kalmaması sağlandı.

Müslümanlar arasında yapmacık değil, içten gelen samimi bir dayanışma vardı. Yolda karşılaştıkları zaman birbirlerine *"Esselamu aleyküm"* diye selam veriyor ve el sıkışıp musafaha yapıyorlardı. Hastalar ziyaret ediliyor, dertlilerin derdine ortak olunuyor, dul ve yetimlere her çeşit yardım yapılıyordu.

Köle kökenli sahabeler ile Kureyş, Evs ve Hazrec kabilelerinin ileri gelenleri aynı safta namaz kılıyor, yan yana oturup sohbet ediyor ve birlikte yemek yiyorlardı.

İNSAN HAKLARI VE İSLÂM

Arap Yarımadası'nda!

İslâm'dan önce Arap Yarımadası'nda devlet otoritesi olmadığından, her kabile kendi başına buyruktu. Her kabilenin bir reisi, âdetleri, gelenekleri ve tapındıkları putları vardı. Hiç kimse âdetlerin, geleneklerin ve kabile reisinin emrinin dışına çıkamaz ve başka putlara tapınamazdı.

Kadınların evlenmede, boşanmada tek kelime söz hakkı yoktu. Velileri kime verirse, onunla evlenme ve onunla yaşama zorunluluğunda idiler.

Kadınlara mirastan hiç pay verilmediğinden, babası ya da kocası ölen kadının el açıp dilenmenin dışında başka seçeneği yoktu.

Köleler ise her an itilir, kakılır, aşağılanır ve yarı aç, yarı çıplak en ağır işlerde çalıştırılır, aksi halde ölesiye dövülürdü.

Kabile reisleri şarap içip, genç cariyeleri (köle kızlar) ile eğlenirken, halk boğaz tokluğuna çalışır ve kazancının bir kısmını yine kabile reisine verirdi.

Doğuda!

Çin'de Konfüçyüs, Hindistan'da Buda, İran'da Zerdüş't ve Cemşidler ilâhlaştırılıp putlaştırılmış ve belirli yerlere heykelleri dikilmişti.

Bununla da yetinmeyen Hintliler ineği, Ganj Nehri'ni ve İranlılar Save Gölü ile ateşi kutsallaştırmış ve sonra ateşe tapınmaya başlamışlardı.

İnsanlar arasında korkunç sınıf farklılıkları vardı. Diktatörler insanüstü varlıklar diye algılanırken, racalar, asiller, varlıklı kimseler ve din adamı denilen sapıklar birinci sınıf insanlardı ve bunların dokunulmazlığı vardı.

Bunların dışında kalan yoğun halk kitleleri ise ezilen, sömürülen ve aşağılanan zavallılardı.

Kadınlara, erkeklerin cinsel duygularını tatmin etmek için yaratılan bir varlık gözü ile bakılıyor, köleler ise en ağır işlerde çalıştırılıyor ve hayvanlarla birlikte ahırlarda yatıyorlardı.

Diktatörlerin aşırı savurganlığından kaynaklanan korkunç saltanat giderleri, yoksul halktan vergi adı altında alınıyordu. Vergiyi ödeyemeyenler kırbaçlanıp zindana atılıyordu.

Batı'da!

Batı inanç açısından doğudan farklıydı. Hristiyanı ama tarihinin en karanlık günlerini yaşıyordu.

Halk kirli, paslı, bitli giysilerin içinde açıklıkla, hastalıkla boğuşurken ve çocukları evde ekmek diye ağlaşıırken...

Krallar saraylarda, derebeyler şatolarda, papa ve papazlar kiliselerde aşırı lüks bir hayat yaşıyordu.

Krallar, derebeyler aşırı savurganlıklarını karşılamak için yoksul halktan vergi adı altında zorla haraç alırken,

Papalar da aşırı savurganlıklarını karşılamak için herkesin kiliseye gelmesini ve para karşılığı günah çıkarmalarını zorunlu kıldılar. Kralların, derebeylerin bile papaların afarozundan korktuğu o dönemde, zavallı halk zorunlu olarak kiliseye gidiyor, cebindeki parayı papazlara verip günah çıkartıyor ve evine eli boş dönüyordu.

Bu gelirle de yetinmeyen papalar, varlıklı kişilere Cennet'ten arsalar satmaya başladılar ve korkunç servet sahibi oldular.

Ya kadınlar, köleler? Onlar batıda daha fazla eziliyordu.

Kölelerin bir kısmı yarı aç, yarı çıplak en ağır işlerde çalışırken bir kısmı da kırbaç darbeleri altında gemiler de kürek çekiyordu.

Gerçekte hak din olan Hristiyanlık, ne yazık ki kısa zamanda bozulmuş ve çıkarıcıların elinde amacından saptırılmıştı.

Bu nedenle Hristiyanlık onlara bir şey verememiş, aksine yoğun halk kitlelerinin ezilmesine, sömürülmesine ve yoksullaşmasına sebep olmuştu.

Tarihçi John W. Drapper şöyle diyor;

"O günün Avrupası barbardı. Hristiyanlık onları medenileştiremedi. İspanya'daki Müslümanlar onlara öncelikle yıkanmayı, üstlerindeki bitli postları çıkarıp, temiz elbiseler giymeyi, tırnak kesmeyi ve evlerinde tuvalet yapmayı öğretti".

İSLÂM MI KILIÇ DİNİ? HRİSTİYANLIK MI?

Hayır! Ne İslâm ne de Hristiyanlık kılıç dini değildir. Çünkü dinde zorlama yoktur. Ancak dinde sapmalar olunca ve din çıkarıcıların elinde baskı aracı olunca, o zaman kılıç dinine dönüşür.

Yüce Allah'ın son peygamber olarak Hazreti Muhammed'i görevlendirmesi, İslâm'ın kılıç dini olmadığıнын en açık kanıtıdır.

Doğmadan babasını, altı yaşında annesini, sekiz yaşında dedesini kaybeden ve amca-yenge elinde yetim büyüyen Hazreti Muhammed,

Sessiz, sakin, edepli ve çok yavaş yapılı bir kişiydi.

Nur Dağı'nda Peygamber olduğu bildirilince, sevinmedi. Aksine ürperdi ve tir tir titredi. Ancak peygamberlik isteğe bağlı değildi ki!...

Bütün insanlara son peygamber olarak gönderilen Hazreti Muhammed, görevine Mekke'den, hem de sıfırdan başlayacaktı.

Tebliğ görevine çok sevdiği eşinden başladı ve bir numaralı ümmeti eşi Hazreti Hatice oldu.

Sonra Hazreti Ebu Bekir, Hazreti Ali, Hazreti Zeyd, Hazreti Osman, Hazreti Abdurrahman, Hazreti Talha, Hazreti Sa'd ve Hazreti Zübeyr'in iman etmeleri ile,

Biri kadın, sekizi erkek olmak üzere ümmetinin sayısı dokuza ulaştı.

İşte! Hazreti Muhammed'in en zorlu günlerinde ilk imana gelen ve Müslümanların özünü, çekirdeğini oluşturan sahabeler bunlardır. Allah hepsinden razı olsun...

Hazreti Muhammed tebliğ (duyuru, davet) görevini önceleri gizli yapıyordu. *"Tebliğ görevini açıkça yap"* emri gelince, açıkça yapmaya başladı ve sanki Mekke'de kıyamet koptu.

Mekke'ye egemen olan güçler putlarını ve putçuluğa dayanan rejimlerini korumak için korkunç saldırıya geçtiler. Hazreti Muhammed'e hakaret etmeye ve çiçeği burnunda taze Müslümanlara işkence yapmaya başladılar.

Ancak Hazreti Muhammed'in diktiği İslâm ağacı tutmuş ve meyvelerini vermeye başlamıştı bile!

Mekke'ye egemen olan güçler baskıyı arttırdıkça, Müslümanların sayısı da artıyor ve İslâm Mekke dışındaki kabileler arasında da yayılıyordu.

Medine'den Mekke'ye gelen altı kişinin Akabe'de Hazreti Muhammed ile görüşüp Müslüman olmaları sonucu, İslâm Medine'de yayılmaya başladı. Medineliler İslâm'ı benimsemişlerdi. Kısa zamanda tamamına yakını Müslüman olan Medine'liler, Mekke'ye gelip Hazreti Muhammed'i Medine'ye davet ettiler.

Hazreti Muhammed'in daveti kabul etmesi ile Mekke'den Medine'ye göç başladı ve Hazreti Muhammed'in Veda Tepelelerinden Medine'ye girişi ile yeni dönem başladı.

Bu yeni dönemde Müslümanlar cemaat yapısından devlet düzenine geçti ve ilk İslâm Devleti kuruldu.

Mekke'de sıfırdan Hazreti Hatice ile başlayan İslâmiyet on üç yıl sonra Medine'ye taşındı ve İslâm Devleti'nin kurulması ile yeni bir döneme geçildi. Bu süre içinde...

Hazreti Muhammed'in elinde kılıç değil, iğne bile yoktu ve İslâm'a gelenlerin tamamı kendi özgür iradeleri ile Müslüman olmuşlardı.

Bir azınlığın bağımsızlığını ilan etmesi ya da bir toplumun devlet kurması kolaydır. Önemli olan kurulan devleti yaşatmak ve bağımsızlığını korumaktır.

Arap Yarımadası'nın küçük bir kasabasında Medine'de kurulan İslâm Devleti'nin o günün koşullarında yaşayabilmesi ve bağımsızlığını koruyabilmesi çok zordu.

İslâm Devleti bir yanda Beni Nadir, Beni Kurayza ve Beni Kaynuka gibi İslâm karşıtı Yahudi kabileleri, diğer yanda Mekkelilerin başını çektiği İslâm düşmanı müşrik kabilelerin kuşatması altındaydı.

Ayrıca çevre kabilelerden Medine yakınlarına sık sık baskınlar düzenleniyordu. Bu baskınlarda hayvanlar gasp ediliyor ve insanlar kaçırılıp köle pazarında satılıyordu.

Yeni kurulan İslâm Devleti'nin yaşaması ve bağımsızlığını koruyabilmesi için öncelikle Medine ve çevresinde, sonra Arap Yarımadası'nda huzur ve güven ortamının sağlanması zorunlu idi.

Yüce Allah buyuruyor;

"Din'de zorlama yoktur" (Bakara, 256)

Evet, Din'de zorlama yoktur. İnsanlar kılıçla yani baskı, tehdit ve zorlama ile İslâmlaştırılmaz. Ancak can güvenliğini sağlamak ve bağımsızlığı korumak için gerekli hallerde savaşılır ve devletlerin öncelikli görevi de budur.

Bedir ve Uhud Savaşı'nda amaçlarına ulaşamayan Mekke müşrikleri, hicretin beşinci yılında Ebu Süfyan komutasında, Yahudi-müşrik ittifakından oluşan 10.000 kişilik bir ordu ile Medine'ye doğru geliyorlardı.

Amaçları Hazreti Muhammed'i ve bütün Müslümanları kılıçtan geçirip, yeryüzünde tek Müslüman bırakmamaktı.

Müslümanlar Medine'nin açık bölgelerine hendekler kazıp, savunma stratejisi uyguluyor, taş ve ok atarak düşmanın hendeği geçmesine engel oluyorlardı.

Mevsim kıştı ve hava soğuktu. Üstelik Müslümanların yiyecek erzakları da tükenmişti.

Savaş uzadıkça müşriklerin de canı sıkılıyor, bir anda binlerce ok atarak hendeği geçmeye ve amaçlarına ulaşmaya çalışıyorlardı.

Savaşın son günü ikindiden sonra Hazreti Cebrail geldi ve az sonra çıkacak çok şiddetli bir fırtına ile müşriklerin bozguna uğrayıp kaçacağını ve bu savaşın müşriklerin Medine'ye son saldırısı olacağını bildirdi.

Akşama doğru hendeğin karşı tarafında, gittikçe hızını artıran ve korkunç sesler çıkaran çok şiddetli kum fırtınası başladı.

Müşriklerin çadırları havada uçuşmaya, et pişirmek için yaktıkları ateşleri etrafa yayılmaya ve kum fırtınasından gözleri yanan at ve develeri iplerini koparıp insanlara saldırmaya başladı. Müşriklerin de gözleri yanıyor, birbirlerini göremiyorlardı.

Hava kararınca yardım melekleri gelip, gök gürültüsünden daha gür seslerle "Allahü Ekber!" diye tekbir getirince,

Korkudan çılgına dönen müşrikler bozguna uğrayıp kaçmaya başladılar.

Hendek Savaşı, Müslümanların Medine'deki son savunma savaşı oldu. Bu savaşla savunma dönemi kapandı ve fetihler dönemi başladı. Artık İslâm Devleti'nin önü açılmış ve yüce Allah'ın takdir ettiği yerlerin fetih dönemi başlamıştı.

Hendek Savaşı'nda onbin kişilik bir ordunun Müslümanlar karşısında bozguna uğrayıp kaçması, İslâm düşmanlarına gereken mesajı vermişti.

Bu mesajı iyi algılayan kabileler, İslâm'la ilgilenmeye ve Medine'ye heyetler gönderip İslâm'ı araştırmaya ve yavaş yavaş Müslüman olmaya başladılar.

Mekkenin Fethi

Hazreti Muhammed döneminde gerçekleşen en önemli olay Mekke'nin fethidir. Çünkü İslâm karşıtı kabilelerin gözü kulağı Kâbe şehri Mekke'de idi. Özellikle Fil olayından sonra Kâbe'nin ve Mekke'nin önemi daha iyi anlaşılıyordu.

İslâm ordusunun Mekke'ye giremeyeceği ve girmeye kalktığı takdirde, Ebrehe'nin Fil Ordusu gibi helak olacağı, inancında idiler. Bu nedenle Mekke'nin fethi Arap Yarımadası'nın fethi ve Mekke'nin İslâmlaşması Arap Yarımadası'nın İslâmlaşması anlamına geliyordu.

Hicretin sekizinci yılında Mekke'yi kuşatan Hazreti Muhammed, tamamı gönüllülerden oluşan 10.000 kişilik bir ordunun başında idi.

Mekke'ye giriş harekâtını başlatmadan önce birlik komutanlarına, *"Size saldırı olmadan, kesinlikle kimseye saldırmayın ve kan dökmemeye özen gösterin"* emrini verdi.

Ayrıca Mekkelilere bir mesaj göndererek,

Harem-i Şerif'e sığınan, Ebu Süfyan'ın evine sığınan, evinde oturan ve dışarıdaki silahsız kişilere dokunulmayacağı güvencesini verdi.

Mekke müşrikleri, Hazreti Muhammed'e ve Müslümanlara

yıllarca uyguladıkları baskı, zulüm ve işkenceden dolayı kendilerinden intikam alınacağı ve kılıçtan geçirilecekleri kanısında idiler. Bu nedenle korkudan tir tir titriyor ve sonucu bekliyorlardı.

Fetih, tekbir sesleri ile kısa zamanda tamamlandı. Hazreti Muhammed Kâbe'nin kapısına (eşiğine) çıkıp, Mekkelilere şöyle dedi. *"Geçmişten dolayı bugün size kınama yok. Hepiniz özgürsünüz, dağılabilirsiniz..."*

Bir anda sevinç gözyaşlarına boğulan Mekke'liler, Hazreti Muhammed'i ve İslâm'ı yanlış algıladıkları için kendilerini kınamaya ve koşuşarak gruplar halinde Müslüman olmaya başladılar.

Hazreti Muhammed'in İslâm'ın en büyük düşmanı olan Mekke müşriklerini yaptıklarından dolayı hiç kınamadan, cezalandırmadan ve Müslüman olmaları koşulunu ileri sürmeden bağışlaması,

Hazreti Muhammed'in kişiliğinin, İslâm'ın özünün göstergesi ve İslâm'ın kılıç dini olmadığını kanıtıdır.

Ortaçağ'da gökyüzünü yoğun bulutlar kaplamış ve yer yüzü kararmıştı. İnsanlar ümitsiz, gönüller mutsuz ve ruhlar huzursuzdu. Ezilen, sömürülen ve aşağılananlar bir kurtarıcı bekliyordu. Çünkü onlar da insandı ve onların da insanca yaşama hakkı vardı.

Yüce Allah'ın takdir ettiği vakit gelince!

İslâm orduları onların yardımına koştu ve onları baskıcı diktatörlerden kurtardı.

Önceleri İslâm ordularını işgal güçleri gibi algılayan ve zâlim diktatörlerin yanında İslâm'a karşı savaşanlar,

İslâm'ı yakından tanıyınca ve Müslümanların ahlakını, yaşantısını görünce şaşkına döndüler.

İslâm'da ırk, renk, dil, zengin, fakir, işçi, patron, köle ve efendi ayrımı yoktu. Bir köle ile Kureyş'in asilleri yan yana oturuyor, birlikte yemek yiyor ve aynı safta namaz kılıyordu.

İslâm ordusu fethettiği ülkeleri sömürmüyor ve insanları köleleştirmiyordu. Aksine zâlim diktatörlerin koymuş olduğu ağır vergileri kaldırıp, cizye adı altında çok az bir vergi alıyordu.

Yüce Allah'ın "*Din'de zorlama yoktur*" emrinin gereği, hiç kimseye Müslüman olması için baskı yapılmadığı halde, İslâm'ı yakından tanıyan ve bütün beklentilerini İslâm'da bulanlar,

Gruplar halinde Müslüman oluyor ve isteyenler gönüllü olarak İslâm Ordusu'na katılıyordu.

İşte! İslâm'ın çok kısa bir dönemde kent devletinden, dünya devletine dönüşü,

İnsanların gruplar halinde Müslüman olmaları ve gönüllü olarak İslâm Ordusu'na katılımları ile gerçekleşti.

Eğer İslâm Ordusu işgal güçleri gibi davranıp insanları zorla islâmlaştırmaya ya da kadın-erkek ayrımı yapmadan kılıçtan geçirmeye kalkışsaydı,

Tabii olarak çok çetin direnişlerle karşılaşır ve bir avuç Medine askeri ile bu işleri başaramazdı.

* * *

Yıl 614 - Kudüs, Sasani Ordusu tarafından işgal edildi. Kilişe'ye sığınanlar dahil, kadın-erkek ayrımı yapılmadan onbinlerce kişi kılıçtan geçirildi, kiliseler yıkıldı ve Mescid-i Aksa yakılıp tahrip edildi.

Yıl 638 - Kudüs, İslâm ordusu tarafından kuşatılınca, şehrin önde gelenleri direniş göstermeden Halife Hazreti Ömer'e teslim oldular.

24 yıl önce yaşanan korkunç katliamın bir benzerinin yaşanmasından korkan halk, korkudan paniğe kapılmıştı.

Hazreti Ömer bildiri yayınlayarak,

Herkesin dininde, inancında, ibadetinde serbest olduğunu, hiç kimsenin Müslüman olması için zorlanmayacağını, kilisele-re dokunulmayacağını ve herkesin canının, malının ve namu-sunun İslâm'ın güvencesi altında olduğunu bildirdi.

Ayrıca Bizans'ın koyduğu ağır vergileri kaldırıp, cizye adı altında çok hafif bir vergi sistemi koydu.

Kısa zamanda İslâm Ordusu ile samimi ilişkiler kuran Kudüs halkı, kendi istekleri ile Müslüman olmaya başladı.

Yıl 1099 - Kudüs, Haçlı Orduları tarafından işgal edildi. Haçlılar, camilere sığınan Müslümanlar ve sinagoglara sığınan Yahudiler dahil, kadın, erkek, çocuk, hasta, yaşlı ayrımı yapmadan yetmiş bin kişiyi kılıçtan geçirdiler. Kudüs sokakları insan cesetleri ile doldu ve günlerce sel gibi kan aktı.

Papa ikinci Urbanus'un Hristiyanlık adına başlattığı tarihin en kanlı dinsel savaşı, 1096 yılından 1270 yılına kadar devam etti ve sekiz Haçlı Seferi düzenlendi.

Bu savaşlarda Müslümanların dışında Yahudiler ve Hristiyan olan Bizans da zarar gördü. Pek çok ülke tahrip edilip yağmalandı ve milyonlarca insan öldü.

* * *

Yıl 1453 - 29 Mayıs salı günü sabah namazı kılındıktan sonra genel taarruza geçen Osmanlı Ordusu çeşitli bölgelerden dalga dalga İstanbul'a girmeye başladı. Bizanslılar kılıçtan geçirilme korkusundan paniğe kapılıp sağa sola kaçıyor, çoğunluğu Ayasofya'ya sığınıyordu.

Fatih Sultan Mehmet öğleye doğru kır atına bindi ve yanında hocası Akşemseddin Hazretleri ile ordu komutanları olduğu halde Topkapı'dan İstanbul'a girdi ve doğruca Ayasofya'ya gitti.

Ayasofya ağzına kadar kadın-erkek Bizanslılarla doluydu ve hepsi yüksek sesle ağlıyordu.

Fatih, Ayasofya'ya girince önce iki rekat şükür namazı kıldı ve sonra ayağına kapanıp yalvaranlara,

"Kalkın, ağlamayın! Dininizde, ibadetinizde özgürsünüz ve hepinizin canı güvencededir" dedi.

* * *

Yıl 1492 - Endülüs Devleti'ni yıkıp Kurtuba'ya (Cordoba) giren Hristiyanlar, öncelikle dünyanın en güzel, en muhteşem camisine saldırdılar. Camiye atlarla giren Hristiyanlar, camiye sığınan halkın (Müslümanların) tamamını kılıçtan geçirdiler. Camideki Hazreti Osman döneminden kalan tarihi Kuran'ı yere atıp ayakları ile çiğnediler.

Kurtuba'da bulunan Müslümanların ve Yahudilerin ensesine kılıç dayayıp zorla Hristiyan yaptılar.

İngiliz Edebiyatçılarından Bernard Shaw diyor ki:

"Dünya için bir tek din seçmek gerekirse, bu ancak İslâm Dini olabilir. Her döneme cevap verebilecek güçte olan biricik din, İslâm'dır. Ben, Müslümanlığın yarınki Avrupa'nın kabul edebileceği bir din olduğunu söylüyorum."

Değerli okurlarım!

Gerçekten hayallere, efsanelere ve görgü tanıklarının çelişkili ifadelerine dayanan ve insan sözü olduğu açıkça belli olan Güncel İnciller,

Bugünün Avrupasını tatmin edemediği gibi, yarının Avrupasını hiç tatmin edemeyeceğinden, inşâAllah Avrupalılar İslâm'la tanışır ve Müslüman olurlar.

Hak dinlerin ortak temel ilkesi Tevhid yani *"Allah'tan başka ilâh yoktur"* inancıdır.

Allah'a oğul ortak koşanların, putlara tapınan müşriklerden ne farkı var ki!...

Bir zamanlar ilâh diye tapınılan ayın ve güneşin, çağımızda ilâh olma efsaneleri inandırıcılığını yitirdiği gibi,

Hazreti İsa'nın Allah'ın oğlu olduğu ve Allah, insanları bağışlamak için biricik oğlunu feda ettiği efsaneleri de artık inandırıcılığını yitirmiştir.

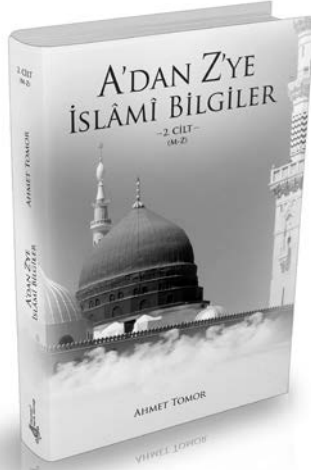
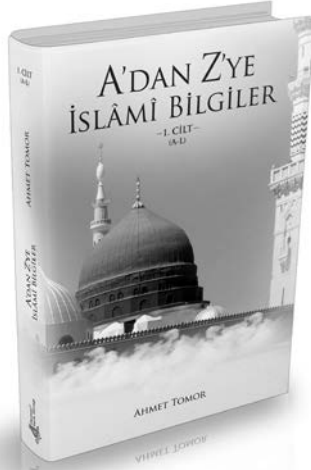
Çünkü aslan yavrusu büyüdüğünde babası gibi aslan olup ormanlarda özgürce yaşadığı ve insan yavrusu büyüdüğünde babası gibi insan olup, kendi adına mal mülk edindiği ve kendi mülkünde özgürce yaşadığı gibi...

Hazreti İsa da Allah'ın oğlu olsaydı, büyüdüğünde o da babası gibi haşa! (kesinlikle hayır) Allah (!) olurdu ve

Evren'e oranla atomun çekirdeğindeki protonlardan daha küçük olan bu dünya gezegeninde üç beş Yahudi ile uğraşacağına,

Yüzlerce galaksiden oluşan yepyeni bir **'Evren'** yaratır ve onu yönetirdi.

Söylemek bizden, hidâyet Allah'tan...

www.tomorhoca.com

